

TROUWEN MET MIJN VROUW?

Blijspel van
Frans Busschots

TROUWEN MET MIJN VROUW?

Blijspel door Frans Busschots

6 bedrijven

7 D, 2 H, figuranten mogelijk.

Personen:

Kim, 14 jaar, woont in Australië bij haar moeder.

Jill, 14 jaar, en tweelingzus van Kim, woont bij haar vader in België.

Anja, 40 jaar. "Oppas" van Jill.

Carine, 40 jaar. Ex. van Herman.

Anne, 20-30 jaar. Docente.

Ilse, 14 jaar. Leerlinge.

Lieve, 14 jaar. Leerlinge.

Herman, 40 jaar. Ex. van Carine.

James, 40 jaar. Butler.

De leeftijden kunnen aangepast worden.

Decor:

Blauwe of zwarte doeken met achteraan een groot scherm waarop beelden kunnen geprojecteerd worden.

Voor iedere scène of bedrijf worden enkele noodzakelijke decorelementen gebruikt.

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène

Links achteraan een telefoontoestel op een bijzettafeltje (moet luxueus overkomen). Telefoon voor Jill.

Rechts achteraan, op een verhoog een telefoontoestel (andere kleur en vorm). Telefoon voor Kim.

Enkel de twee telefoontoestellen en de meisjes worden belicht. Zeker geen algemene belichting.

Kim, in vrijetijdskleding en gekleed als jonge tiener neemt de telefoon en draait een nummer.

Kim (ongeduldig) Ze zullen daar nog slapen zeker? In Europa slapen ze altijd als ze wakker zouden moeten zijn. En zijn ze wakker als wij slapen. Maar wij zijn wakker als we wakker zijn, en zij slapen als ze wakker zouden zijn. Of toch zo iets! (wil telefoon neerleggen, wanneer ze plots iets meent te horen)

Jill (in joggingpak, hoort de telefoon en stapt naar de telefoon links achteraan, terwijl ze met armen en benen beweegt, kwestie om in vorm te komen en zich op te warmen, neemt de hoorn op) Hallo?! (wacht op antwoord)

Kim Hier nul vijftien!

Jill Hier ook nul vijftien!

Kim Slaapkop!

Jill Slaapkop!

Kim Dat moet jij mij nu zeggen! Hoe is het met de kangoeroes?

Jill Ze slapen nog allemaal. En met de echte kangoeroes?

Kim Oké. Ik weet dat jij het bent. Wat zijn de vooruitzichten? Ons plan?

Jill Ik heb het druk.

Kim Je bent lui wil je zeggen. Als je lui bent dan heb je met weinig werk je handen vol. Kom, zusje! (lacht) Weet je nog altijd het verschil niet tussen een halfvolle en een half lege fles? Vooruit, komaan!

Jill Neen!

Kim Als jij van een fles gedronken hebt en je zegt dat ze nog half vol is, dan is die leeg op twee slokskes na.

Jill En als jij zegt dat je kangoeroe eet dan peuzel je misschien aan een dood schaap.

Kim Als het maar lekker is! Heb je het echt druk?

Jill De school...

Kim Ik moet ook naar de school! Je bent lui, zusje!

Jill Wat heeft het voor zin?

Kim Wat?

Jill Ik heb je nooit ontmoet. En waarom zou ik je nu ontmoeten?

Kim Omdat ik je wil zien! Ik wil die ouders van ons eens een flinke bolwassing geven.

Jill Het zijn oude mensen. Ze kraken en piepen. Ze lopen gebogen als zoeken ze steeds naar een halve euro.

Kim Die hebben ze niet nodig. Ze hebben geld genoeg. Mijn mama toch!

Jill En die papa van mij ook!

Kim Ik kan me niet meer inhouden: zij hebben ons onrecht aangedaan. Als het zo'n egoïsten waren, dan hadden ze niet moeten trouwen! Ze hebben ons in de steek gelaten: we moeten ze ter orde roepen!

Jill   Daar voel ik ook wel wat voor. Ze hebben ons veel onrecht aangedaan!

Kim   Maar we hebben wel een makkelijk leventje. Wie altijd een papa en een mama in de buurt heeft weet niet wat wij extra hebben! Mama heeft een butler! Een te kort afgezaagde boom met veel rimpels en geen gezicht. O ja: er staan ook wel van die ogen met een soort ruitenwisser in dat gezicht. Als hij met zijn wenkbrauwen knippert hoor ik precies een ruitenwisser van een oude Ford bewegen.

Jill   Papa heeft een kindermisje. Speciaal voor mij. Maar met al die jaren is dat mens al enkele keren van kleur veranderd. Nu is ze kleurloos. Ze zal dus nooit een man vinden.

Kim   Moet dat?

Jill   (nadenkend) Het zou toch mooi zijn indien die butler van jou met mijn kindermisje een stel zouden kunnen vormen.

Kim   Naast de kwestie. Toch... Zeker. Eigenlijk zijn wij die butler van mijn mama...

Jill   Onze mama...

Kim   Vooruit. Onze mama...Hij heeft het toch voor mekaar gekregen dat wij kunnen telefoneren.

Jill   Was hij vorige maand niet stippeldronken geweest en had jij niet ...

Kim   Het was eerder toevallig, toegegeven. Ik wist niet dat ik een zusje had. En dan nog zo een bleekscheet.

Jill   Pas op, Kim! Ik ben zonnebank bruin en bij jullie hebben ze allemaal een andere kleur. Van bleekscheet tot kangoeroebruin.

Kim   Daarvoor belde ik je niet. Gaat het door of niet? Je hebt natuurlijk nog niets geregeld?

Jill   Ik moet niets regelen. Ik moet alleen maar mijn beslissingen meedelen. Maar ik zie het precies niet meer zitten.

Kim   (kwaad) Jij vuile loebas, jij ...

Jill   Let op! (verandert haar stem) Zo dadelijk wordt deze verbinding verbroken.

Kim   Wat een pretentie zeg!

Jill   Kunnen wij nu niet eens ernstig praten?

Kim Door de telefoon? Kom, kindje! Ik wil je eens zien en je een pak rammel geven. Bij wijze van kennismaking. Hoever sta je nu met je bestelbon?

Jill Papa is op reis.

Kim Op jacht wil je zeggen. Al die jaren geen vrouw meer in de buurt?

Jill Het kindermeisje.

Kim Die oude doos.

Jill Misschien heeft ze meer model dan jij vermoedt. En daarbij: papa gaat trouwen.

Kim Wat? En moeten wij daar onze toestemming niet voor geven?

Jill Een freule. Een soort adel denk ik. Ze heeft een eigen chauffeur.

Kim Een lompe doos dus: kan nog met geen auto rijden. Ik heb het gevoel dat het hoogtijd wordt dat wij iets doen. Ik heb het gevoel dat ik al jaren niets opwindends meer gedaan heb. Het wordt onze target, Jill!

Jill Indien jouw mama nog een beetje model heeft dan lukt het wel.

Kim Indien jouw papa een beetje model heeft dan lukt het wel.

(ze lachen)

Jill Het is teveel. Ik wil je wel ontmoeten, maar al het andere...

Kim Ik moet je dringend zien. Kom je naar die inauguratiecursus of niet?

Jill Papa moet de bestelbon nog tekenen.

Kim Dat zal hij graag doen nu hij met die freule moet bezig zijn.

Jill (denkt na) Goed, bedorven snotaap uit Australië. En nu moet ik dringend gaan joggen. En ik moet naar de wc ook. Maar als je zo vervelend bent zoals ik denk, dan zal het van korte duur zijn. Zusje of niet. Ik wil kortelings gaan vrijen en dan moet ik helder kunnen denken. Bay! (legt telefoon neer) Die weet niet waaraan ze begonnen is.

Kim Wat een bedorven scheet! (telefoon neer)

Einde scène 1. Belichting uit. Overschakeling naar een beperkte algemene belichting.

SCENE 2

De rechtere telefoon wordt weggedaan. Enkele kleine zetels worden geplaatst achteraan, vooraan een lange zetel en twee salonzetels. Voor de zeteltjes zet men een soort schrijftafel met daarop een kommetje met water. Men vormt een soort klasje (plaats voor 4 personen en een leraar) Een lokaal in een Zwitsers hotel aan de

rand van het Meer van Genève. Op de achterkant kan een beeld van het Meer van Genève geprojecteerd worden. Of een ander beeld dat Zwitserland kan veronderstellen.

Anne (voluit: Anne-Marie de la Montagne. Moet eigenlijk zijn: Anne-Marie Van den Berg, maar zij veranderde haar naam, om waardiger over te komen. Zij overdrijft om op te vallen: zij is immers belangrijk. Zij komt op en kijkt naar de schikking van de zeteltjes, mogen ook luxe stoelen zijn. Zij bekijkt zich nog eens in een grote spiegel.) Snotapen. Verloren geld. Enfin: als ik er maar beter van word. Wie weet: misschien kan ik wel een van die dikke nekken van vaders aan de haak slaan. (paradeert door de plaats, duwt een weerspannige haarlok op haar plaats en blijft dan haast onbeweeglijk staan. Ze wacht af.)

Luidsprekers(zachte stem met internationale allure) Even uw aandacht graag. De deelneemsters van de internationale cursus gegeven in de Blauwe Zaal door professor, doctor Anne-Marie de la Montagne, worden verzocht zich naar de eerste sessie te begeven. (deze omroep mag ook in meerdere talen omgeroepen worden, liefst met een zacht jingletje aangekondigd. Terwijl men haar naam omroept straalt Anne het uit: het streelt meer dan haar ijdelheid.)

(De leerlingen komen een voor een binnen. Anne staat strategisch opgesteld en verwelkomt hun met overdreven hoffelijkheid. Ze geeft met haar handen teken dat de leerlingen mogen gaan zitten waar ze willen: vrije keuze. Eerst komt Jill binnen. Zij is non-conformistisch. Zij bekijkt het geheel als een apenkooi. De cursus zegt haar niets: ze wil hier met haar zus, die ze nog nooit gezien heeft enkele afspraken maken. Ze neemt vooraan links plaats en wacht af. Dan komt Lieve die achteraan rechts gaat zitten. Lieve is zich bewust van haar eigen waardigheid. Ilse is de volgende: zij is gemoedelijk, gewoon. Ilse neemt plaats naast Jill en het klikt meteen tussen beiden. Kim komt als laatste binnen. Ze nemen allen plaats.)

Luidsprekers: Laatste oproep voor de cursisten. Gelieve u naar de Blauwe Zaal te begeven. De Blauwe ...

Anne (drukt op een knopje en het geluid verstomt, ze maakt gebaren alsof "Ja, we weten het al..." Ze glimlacht breed naar de leerlingen, schikt wat papiertjes op haar lessenaar en kijkt dan boven de kinderen heen. Plechtig:) Goede morgen, geachte dames. Hartelijk welkom! (ze bekijkt de kinderen en wacht af)

Ilse (steekt haar hand omhoog en wacht af, Anne knikt) Ook een goede morgen, mevrouw...

Anne (verbetert) Professor...(denkt na, lacht zachtjes) U mag natuurlijk ook Anne zeggen. (spreekt nu heel vlug) Anne-Marie de la Montagne is voor de buitenwereld, ziet u. (terug met gewone snelheid) Ja, ...zeg het maar!

Ilse Mevrouw Anne...wij zijn nog zo ver niet.

Anne (begrijpend glimlachje) Juist. Ja, dat is waar ook! Daarvoor zijn jullie naar hier gekomen. Mag ik de vertrouwelijke gespreksvorm gebruiken? (zij wacht even af) Ik heet jullie héél hartelijk welkom! De komende twee weken gaan we tal van

omgangsvormen in de schijnwerper stellen. Ook levensvragen zullen we oplossen. Jullie staan voor een belangrijke keuze in jullie leven. Met als uiteindelijk doel: een levenspartner. Ook al zijn jullie op dit moment er misschien niet aan toe. Sommige zaken komen echter vlugger dan men vermoedt.

- Ilse (hand omhoog) Een vraagje, mevrouw Anne: heb jij... (bedoelt of Anne een bindende relatie heeft gehad of nog heeft)
- Anne (eerst ontwijkend) Ja, ...Eigenlijk moet ik neen antwoorden. Toen ik...neen, toen was er nog zo geen cursus. Daarbij: ik heb het altijd zo druk gehad. Als je voor een man geen tijd hebt, dan moet je er niet aan beginnen. Toen wij klein waren hadden wij op onze château een konijnenhok. Het was de bedoeling van mijn papa dat wij iedere dag die dieren goed verzorgden, maar meermaals kregen die arme beestjes geen drank of eten. Voor konijnen is dat misschien niet zo erg, maar mannen die geen aandacht krijgen, lopen niet meer op de voorgeschreven weg. En dat is dan het begin van het einde. Mannen moet je leiden en...(bedenkt zich) maar dat is voor later. Nog vragen?
- Jill Je bent dus niet getrouwd geraakt. Ik meende het te zien.
- Anne Ja?
- Jill Je draagt te veel ringen. Als je veel ringen draagt dan kun je geen soep koken.
- Anne (bekijkt haar vingers en glimlacht) In mijn familie koken de vrouwen niet. Wij hebben personeel. (denkt na) En heb jij voor mij een oplossing?
- Jill Zeker.
- Anne Het belooft een interessante cursus te worden. En?
- Jill De tuinman van mijn papa. Hij verzorgt ook konijnen. Wie met konijnen begint, kan nadien overschakelen. Dat is toch de strategie?
- Anne Neen. (herneemt zich) We mogen niet te persoonlijk worden. Toch (lacht), en waarom ook niet? Jean de la Marmite, een buurman, kwam regelmatig golf spelen bij ons. Hij heeft drie auto's kapot gereden, tegen het hekken van onze château. Hij is niet verder geraakt, met de liefde.
- Ilse Als het dat was...ik zou de poort breder hebben laten maken. Je moet er iets voor over hebben.
- Anne Hij stotterde soms.
- Jill Dat is af te leren.
- Ilse Waarom moeten mannen vlot kunnen praten? Als ze maar centen hebben, dan mogen ze zelfs hun mond houden. Ik zal het wel uitleggen. Mijn toekomstige moet alleen maar een bankkaart hebben.

Anne   Het materiële is misschien wel belangrijk, maar...

Kim   Ik begrijp het. Jouw Jean de la Marmite had kromme benen anders had hij toch het private wegje naar jouw Château kunnen nemen. Wandelen is gezond!

Anne   (ter orde roepend) Genoeg, ...juffrouwen! Jullie krijgen nu de kans om verder kennis te maken. De volgende sessie is voor na de middag. Tot straks. (zij buigt enkele keren terwijl zij naar de cursisten kijkt en stapt dan traag af, waardig.)

(De cursisten kijken naar elkaar en lachen.)

Jill   Wat een vreemde situatie! Wij komen hier om te leren vrijen. Wie heeft er al een vriendje? (terwijl ze naar de grote zetel stapt, zich behaaglijk installeert en de zetel op zachtheid inspecteert.)

Els   Sinds de lagere school wordt mijn boekentas altijd door een jongen gedragen. Ieder schooljaar kies ik er zo een snulletje uit. Voor een kusje per dag.

Kim   Ik heb een kangoeroe gedresseerd. Geen stomme vragen. Hij loopt altijd voor me uit en als ik fluit dan stopt dat beest. Meer hoeft dat niet te zijn!

Lieve   Mijn papa moet maar een klooster kopen. Ik word daar dan ploegbaas. Van mannen moet ik niets hebben. Trouwens: wat kun je met een man doen?

Jill   Vrijen!

Lieve   Wat? Heb jij dat al eens op tv gezien? (maakt gebaren) Kost te veel inspanningen. Het is beneden mijn waardigheid. (recht, kijkt rond) Ik ga naar de bar. (af)

Ilse   (doet een kinderstemmetje na) Voor mij een fruitsapje!

Lieve   (met sterke stem) Een dubbele whisky on the rocks. Tot straks, dames! (af)

Jill   Nul vijftien.

Ilse   Nul dertig is beter. Ga je graag tennissen?

Jill   Straks misschien.

Kim   Mijn kangoeroe kan ook tennissen. (naar Jill toe) Nul vijftien zegt mij wel iets.

Jill   (naar Kim toe) Dan ben jij...(ze spreidt de armen open om Kim te omhelzen, dan bedenkt ze zich en blijft voor Kim staan.) ...het meisje uit...Australië!

Kim   (gemaakt onverschillig) ... de bleekscheet! (Kim omhelst Jill)

Ilse   (verwonderd) Jullie kennen mekaar?

Jill Een beetje.

Kim Een beetje te weinig.

Ilse Dan laat ik jullie maar verbroederen. Ik ga...

Kim ...naar de bar!

Ilse ...wandelen! Bay! (af)

Kim (bekijkt Jill aandachtig) Je valt me tegen. Ik had iemand anders verwacht. Je bent nog een kind. Je hebt nog geen borstjes. Je hebt niets sensueel. Ben jij echt mijn zusje?

Jill Neen.

Kim Ik had iets anders verwacht.

Jill In België ben je langer kind. Je groeit niet zo vlug. Tegen dat men in België volwassen is, zijn jullie in Australië al aan je tweede man toe. Wij zijn ook langer met één man tevreden. Belgische mannen gaan langer mee: beter materiaal!

Kim Het valt mij tegen. En die seut dan!

Jill We zijn toch eens weggeraakt uit onze bastion. We zijn nu twee weken vrij, of meer...! En je hebt het voorrecht mij beter te kunnen leren kennen.

Kim Dat voorrecht vervalt.

Jill Wat had je dan verwacht?

Kim Een beetje meer...gezelligheid, een beetje meer volwassenheid, een beetje...

Jill (neemt een kussen van een zetel en dreigt ermee te slaan) Wat wil je eigenlijk?

Kim Ik weet het niet!

Jill Toppunt van onvolwassenheid. (wandelt door de plaats) Ik ben anders best tevreden. Ik wist dat jij een bedorven scheet waart. Iemand met veel lef en voor de rest: niets!

Kim (dreigend voor Jill) Wil je een pak rammel?

Jill Dat zou pas echt leuk zijn! (zet zich) Ik heb dorst.

Kim Ik ook. (kijkt rond) Wat zullen we bestellen?

Jill (kijkt rond en ziet die kommetjes met water staan.) Waarvoor dient dat kommetje?

Kim Dat zijn vingerkommetjes. Voor als je problemen hebt met je oogkleppen. Vingers nat maken en ogen open wrijven.

Jill (neemt 2 kommetjes en draagt die alsof het champagnecoups waren en biedt Kim er eentje aan.) Op je gezondheid, zusje! (beiden drinken, Jill neemt de kommetjes weg en zet ze terug op de plaats. Kim neemt de twee andere kommetjes en biedt Jill er eentje aan)

Kim Ook op je gezondheid, pestkop! (ze drinken de kommetjes leeg en zetten die op hun plaats.)

Jill En nu? Wat zijn je plannen? Ik heb de halve wereld rondgereisd voor niets!

Kim Onze twee oudjes moeten terug een stel worden.

Jill Of we leren die freule autorijden.

Kim En die butler van mij moet zijn liefde aan jouw kindermisje verklaren. Meer moet niet.

Jill Jij bent gek! Jouw mama maakt tekeningen voor een modeblad en mijn papa heeft in de champagnestreek in Frankrijk een echte château en bijna heel het dorp is van hem. Als die twee terug trouwen dan ben ik de verliezer.

Kim Ja?

Jill Natuurlijk! Dan erf jij later de helft van dat dorp. En dan spreek in nog niet van onze riante villa in de Ardennen.

Kim Mijn mama heeft bij ons thuis een oude drukmachine staan en daar maakt zij vals geld mee. En het verkoopt als zachte broodjes. (andere toon) Mama ontwerpt voor Parijse modehuizen.

Jill Voor butlers en zo!

Kim (kwaad) Snotaap!

Anne (op, blijft staan kijken totdat men haar heeft opgemerkt) Jullie hebben al kennisgemaakt? (maakt prijzende gebaren) Culturele uitwisseling. Héérlijk. (kijkt naar Kim) Jij komt uit Australië?

Kim (knikt) Ik heb een kangoeroe.

Jill Ik een hond die bijt.

Anne (kijkt wat in haar papiertjes en selecteert er enkele die ze meeneemt) Jullie zijn er nog niet aan toe?

Jill Neen. Het is nog ver van ons bed.

Kim Bij ons gaat het wat vlugger. Maar de jongens blijven langer kinds. Ze komen precies allemaal uit de brousse. Een lange nek en wilde haren.

Jill Ik trouw nooit, denk ik.

Anne Dat zou ik zo maar niet zeggen.

Jill Mis jij een man?

Anne Eigenlijk niet. Maar om ergens te gaan eten is het wel elegant als je een man bij hebt.

Jill Met een goede bankkaart kom je al ver!

Anne (met pakje papieren in de hand, klaar om weg te gaan) Ik laat jullie! (af)

Jill Eigenlijk voel ik me bedrogen! Door jou!

Kim Ja? Waar voel je dat?

Jill Wat doen we hier? Het kost veel centen en wat doen we hier?

Kim Leren vrijen.

Jill Maar kind toch! Vrijen leer je niet. Het zit in je genen ingebakken.

Kim Die zal ik dan niet hebben. Het is hier toch prettig!

Jill Met water uit kattenvoerbakjes! Ik vind het hier helemaal niet prettig. Je hebt me bedonderd. Was je mijn zusje niet...(maakt gebaren van ik zal je eens een rammeling geven...)

Kim Misschien ben ik je zusje niet. (vertrouwelijk) Een beetje ontgoocheld mag je wel zijn. Ik ben misschien niet helemaal eerlijk met je geweest. Maar ik wilde je leren kennen, zusje!

Jill Wat mij betreft valt het beslist tegen. Ik dacht dat jij elegant was en lief en vriendelijk, maar je bent een oude hark en met veel streken!

Kim En jij bent een pestkop en daarmee is alles gezegd.

Jill Ik ga naar mijn kamer.

Kim Jij blijft hier. We moeten onze plannen maken.

Jill (wil weggaan) Mijn plannen zijn al gemaakt!

Kim De lol moet nog beginnen! (naar Jill toe, fluistert wat in haar oor, beiden lachen)

Jill Dat lijkt er al wat op! Als het lukt. (ze veranderen hun t-shirt, strikje in het haar... en nemen mekaar's houding aan. Kim: met veel geste en nogal stijf, Jill bedeesd en spontaan)

Anne (op met bundel papieren, kijkt naar Jill en Kim) Jullie lijken echt twee zusjes, maar dat heb ik al gezegd, denk ik. (kijkt naar Jill) Jij bent dat meisje uit Australië, niet?

Kim (wijst naar Jill, knikt)

Anne Zijn kangoeroes echt zo gevaarlijk als men zegt?

Jill (kijkt naar Kim, die buiten het zicht van Anne naar Jill knikt) Ja, maar dat valt wel mee.

Anne Ik vind het maar enge beesten.

Jill Je kunt ze ook dressereren!

Anne (legt op iedere schrijftafel een papiertje en net voordat ze afgaat) Ze kunnen zo ver springen in een keer. Ik zou er bang van zijn! (af)

Jill (en Kim lachen)

Kim Zie je nu wat ik bedoel? En dit is maar het begin!

Jill En wat is de volgende proef?

Kim Wacht maar! (ze neemt haar GSM vormt een nummer en tikt een berichtje in)

James (de butler die is gekomen om over Kim te waken en haar te helpen waar nodig, op, met dienbord met 2 glaasjes water, kijkt naar Jill die de t-shirt van Kim draagt) Twee glaasjes water, juffrouw Kim?

Jill (en Kim nemen ieder een glaasje water van het bord en Jill bedankt James met een hoofdknikje, James af, Kim en Jill proesten het uit) Misschien kan dat nog leuk worden. (drinkt glaasje water leeg) Is dat die fameuze butler? Ik begrijp nu waarom jij zo een hark bent!

Kim (drinkt van haar glaasje) Het is een beste kerel. Alleen je weet nooit hoe je hem moet aanpakken. Butlers denken veel, maar je merkt nooit wat!

Jill Dan is hij van het denken een soort strijklank geworden.

Kim Het is een verstandige kerel.

Jill Een verstandige strijklank dus.

Kim Wat meer respect voor mijn personeel!

Jill   Respect?

Kim   Zwijg! Laat me nadenken. Is dat kindermisje van jou er ook bij?

Jill   Zeker. Voor mijn pampers, weet je. Natuurlijk! Voor in geval er kangoeroevlees op het menu staat. Dan kan zij mijn vleesje snijden. (andere stem) Mijn papa wil dat ik goed beschermd word in deze wrede wereld. Het is mijn bodygard. Alleen: ik weet niet waar zij die spieren zou moeten hebben zitten.

Kim   Opbellen. We gaan ze aan elkaar voorstellen.

Jill   (zonder enthousiasme) En waarom ook niet? Veranderen we eerst van personage?

Kim   Morgen. Eerst het systeem verfijnen! Vooruit!

(Kim en Jill ieder met GSM, sturen een berichtje en laten de tekst aan mekaar lezen, terwijl ze aan het intikken zijn, zij lachen en genieten.)

(De butler James en het kindermisje Anja komen gelijktijdig op. Anja van links, James van rechts. Ze dragen ieder een dienblad met een glas cognac en een glas water. Ze blijven op afstand staan, bord vooruit, afwachtend. Jill en Kim nemen ieder een glas water, toasten tegen elkaar, drinken ineens uit.)

Kim   Wij moeten even weg. Neem maar plaats in de zetel.

(Kim en Jill vlug af. De bedienden staan daar nog met hun bord en blijven nog een beetje staan.)

James   (wordt ongeduldig, schudt hoofd, maakt zich kwaad.) Verdomme, snotaap!

Anja   (begrijpt de situatie niet) Je bedoelt...

James   Dit gaat te ver! (zet bord neer)

Anja   Mag ik weten met wie ik de eer heb?

James   Neen. Ik ben hier niet. Het is niet de gewoonte dat ik mij voorstel.

Anja   Ik ook niet. Ik ben er ook niet. (bord neer, gaat in de grote zetel zitten). Wat gebeurt er hier allemaal! Ik zal mijn vakbond moeten raadplegen. In België is het werk van bedienden gereguleerd. Misbruik van vertrouwen noem ik dat.

James   Ik was aan het nadenken. Ik wilde straks gaan tennissen, misschien varen...

Anja   Alleen?

James   Ben ik daar niet groot genoeg voor?

Anja   Tennissen, bedoel ik.

James Er loopt altijd wel een ballenraper rond die zich verveelt.

Anja Ik wil wel een matchke met je slaan.

James Jij? (bekijkt haar laagdunkend) Ik maak geen contact met vrouwen.

Anja Een van je grote gebreken.

James Wat, wil jij van mijn gebreken spreken? Wie ben jij?

Anja Dat gaat je geen bal aan.

James Tennisbal wil je zeggen.

Anja (naar haar dienbord, heft het glas op, kijkt naar James) Op onze aangename kennismaking. (drinkt)

James (minachtend) Vrouwen zijn er alleen voor de voortplanting! (naar dienplateau toe en drinkt van glas.)

Anja (lacht) Daar ben ik toe bereid. Alleen met een echte man. Geen verroeste borstelsteel.

James (slikt, verslikt zich) Wat? Jij hebt lef!

Anja Ik weet wat mannen denken en weet hoever ik mag gaan. Daarbij: ik heb ruime ervaring met mannen. Ik wil mijn kennis dagelijks toetsen aan de praktijk, alleen waar vind je nog echte mannen?

James En waar vind je nog echte vrouwen?

Anja Zal ik je dat laten zien? (wil zich beginnen te ontkleden, ze begint met haar schoenen en dan wil ze een knoopje losmaken, maar ze wacht de reactie van James af.)

James (jammert) Waar ben ik toch terecht gekomen? (loert naar Anja) Ga maar door, je houdt toch niet op!

Anja Zo dringend is het nu ook weer niet. (drinkt nog van glas) Je bent een sukkelaar, maatje! Er zit geen dynamiek in je rug en van daar moet alles komen.

James Wie ben jij eigenlijk?

Anja En wie ben jij eigenlijk? (doet schoenen terug aan, zet zich terug)

James Gaat je geen bal aan.

Anja Dat heb je al gezegd. Als ik je naam wil weten, dan duurt het maar twee minuten. En het kost mij maar twee knoopjes van mijn blouse.

James   Hoezo?

Anja   Ik bel de bewakingsdienst van het hotel en trek twee knoopjes van mijn blouse, snap je? Poging tot verkrachting.

James   (denkt na) Jij bent wel een vervelende tante. (nipt van glas) James.

Anja   Tante Anja. Van Belgische origine. Zwarte gordel judo. (toont spieren en neemt verschillende poses aan.)

James   Als je zo mannen moet veroveren...

Anja   Het doel heiligt de middelen. Kom naast mij op de zetel zitten. We moesten toch wachten, niet?

James   (gaat in een andere zetel zitten, zo ver mogelijk weg van Anja.) Was ik maar thuis gebleven.

Anja   En waar is dat?

James   Australië.

Anja   Nu weet ik waarom die kangoeroes maar op twee poten springen. Hun rug is verroest. Net zoals sommige mannen daar.

James   Kan het niet wat vriendelijker?

Anja   Die tijd is voorbij. Ik moet mijn vriendelijkheid verdelen. Jij hebt jouw deel gehad. Ik ben geen lachende koe, weet je?

James   Dit is een vervelende situatie

Anja   Mannen worden door gedresseerde apen vervangen.

James   Die kunnen alleen vlooien vangen.

Anja   Al wat een man meer kan, brengt misserie voort. Met de auto mensen overhoop rijden, oorlog voeren, terrorisme...

James   (wil weggaan) Ik praat niet meer met jou!

Anja   Prima! (draait zich weg van James, na een tijdje kijkt naar James, die er nog staat te wachten.) En?

James   (even naar Anja toe) Zou ik vlooien kunnen vangen?

Anja   Kakkerlakken.

James (naar zijn glas toe, drinkt het ineens leeg, bekijkt Anja) Eigenlijk ben jij geen echte vrouw. Je bovenbouw is er te forsig voor. Met zo een gezicht kom je niet liefdevol over.

Anja Als ik verliefd ben, en dat kan gebeuren, dan sla ik het mannetjesdier eerst knock-out en nadien... ja, dat valt dan best mee.

James Dan hoef ik niets te vrezen?

Anja Neen.

James Vind je niet dat jouw ...juffertje veel op dat van mij lijkt?

Anja Alle pubers lijken op elkaar. De pruimentijd.

James (kijkt op uurwerk) Mijn tennismatch...

Anja Zet je naast mij. (James wil gaan zitten, zij wijst met haar hand dat hij toch niet te kort tegen haar moet gaan zitten. James bedenkt zich.)

James Complicaties, daar zorg jij voor! (Naar achterkant, blijft met rug naar podium staan.)

Jill (en Kim op, ze hebben hun kleding terug aangepast, kijken naar James en Anja) Jullie hebben al kennis gemaakt.

Kim (autoritair) James: laat je niet met bijkomstigheden in.

Jill (vertrouwelijk naar Anja) Australische mannen zijn niet te vertrouwen. En vooral niet als ze een uitgestreken gezicht hebben.

Anja En poten van een kangoeroe!

James (kwaad af)

Anja (drinkt van haar glas whisky en bekijkt Kim en Jill) Jullie lijken op elkaar!

Jill Dat heb je met pubers, Anja. Pubers.

Anja Toch is er een zekere vergelijking...

Jill We zijn even groot, hebben pukkels op ons gezicht, kunnen beiden goed tennissen en zijn tot en met verwend.

Anja Waarschijnlijk!

Jill (kijkt rond, Kim staat een beetje op afstand.) O, voor ik het vergeet (wijst naar Kim) dit is mijn vriendin Kim uit Australië. Mijn vriendin, bij gebrek aan beters.

Kim (wijst naar Jill) Die bleekscheet is mijn vriendin, uit België. Een aap heeft er niets aan.

Anja Op jullie vriendschap! (drinkt glas ineens leeg)

EINDE EERSTE BEDRIJF

TWEEDE BEDRIJF

Zelfde decor

Kim kwaad op met veel geste. Ze draait zich om en kaffert Jill uit.

Kim Neen en nog eens neen. Zo gaat dat niet verder. De eerste dag vond ik het leuk om je te zien en zo, maar nu... Jij bent een blok aan mijn been.

Jill Grote teen, wil je zeggen. (zet zich in de grote zetel vooraan en laat alles over haar heen gaan.)

Kim Waar ik ook maar ga: jij volgt mij als een schoothondje. Kun je nu niet eens zelfstandig zijn. Ga zwemmen, tennissen, of huur een fiets: geniet van het leven maar laat mij mijn eigen leven. (kijkt kwaad naar Jill die als geamuseerd naar Kim luistert.) Ik ben naar hier gekomen om...

Jill Ja?

Kim Om, om...

Jill Juist. Waarom ben je ook weer naar hier gekomen?

Kim (denkt na, flapt het er dan uit) Om jou te omhelzen.

Jill (lacht Kim uit) Ja? Aandoenlijk! Indrukwekkend! Je bent naar hier gekomen omdat ...je je verveelde! Het was eens iets anders. Je was nog nooit in Zwitserland geweest en je ... och, vervelend snotaapje!

Kim We hadden toch samen een plannetje...

Jill Nooit maak ik nog plannen met verwende vreemdelingen. Wat heb ik de voorbije dagen al aan jou gehad? Soms doe je alsof je blij bent dat je zo een toffe griet als zusje hebt, en even later bekijk je als een kangoeroe uit de hoogte naar mij. Waarom zou ik geloven dat jij mijn zusje bent? En dan nog? Uiteindelijk zijn wij allemaal familie van elkaar, maar beter een goede vriendin dan naaste familie. Wat heb je aan familie die als een schoothondje achter je aanholt!

Kim Wat? Ik een schoothondje? Ik achter je aanhollen? Je bent als een slechte detective!

Jill Rustig, ...zusje...rustig. Niet te veel lawaai! Mijn oren...

Kim (naar Jill toe) We zouden toch onze oudjes samenbrengen, hen proberen te verzoenen. Al van het eerste telefoontje vond je mij tof en wilde je mij leren kennen en dit hotelgebeuren was een voorwendsel...(met nadruk) weet je nog?

Jill Is die James wel te vertrouwen?

Kim Absoluut. Hij beweert dat wij een eeneiige tweeling zijn.

Jill En van wie weet hij dat?

Kim Van mijn mama!

Jill En dat zou dan ook mijn mama zijn?

Kim Waarschijnlijk. (zet zich in een andere zetel, even pauze) Ik begin er al spijt van te krijgen.

Jill Voorspijt bestaat niet en naspijt baat niet.

Kim Ik hoopte dat wij hier de boel op stelten zouden kunnen zetten en die oude mensen, och...Ja, en waarom ook niet? (ontgoocheld)

Jill De vraag is natuurlijk: zouden wij persoonlijk gelukkiger zijn, indien onze oudjes terug een stel vormden? Kunnen wij meer vrijheid hebben dan nu? En meer centen? Mijn kindermisje is een privé-slaaf en dat is een luxe. Jouw butler is wel een beetje doof, maar daar valt mee te leven. Verraden doen ze ons niet. Wat willen we nog meer?

Kim Fun, kindje.

Jill Had je nu bleekscheet gezegd, dan was dit gesprek meteen afgelopen.

Kim Is het nu niet heerlijk zo eens wat vlugger praten dan anders? Doen we verder?

Jill Er is nog niets gebeurd.

Kim We gaan telefoneren. Wie eerst? Jij?

Jill Waarom?

Kim Laat je papa, eigenlijk ook mijn papa naar hier komen.

Jill Ben je gek? Papa heeft het te druk met zijn champagne. Hij heeft daar in de buurt van Epernay bijna een heel dorp onder zijn hoede.

Kim Je moet hem eens testen. Komt hij niet, dan schrijf je hem af. Je ziet hem toch niet veel, zeg je.

Jill Hij is een beste papa.

Kim Maar hij heeft ons toch een ferme loer gedraaid.

Jill Jouw mama droomde van kangoeroes. Ze bleef hem niet trouw.

Kim Ze wilde hem jaloers maken.

Jill Altijd maar tekeninkskes maken en nooit soep koken.

Kim Hij was toch ook altijd maar met zijn werk bezig? En kunnen mannen geen soep maken?

Jill Alleen eten. Jouw mama was haar rol als huisvrouw vergeten. Ze droomde alleen maar aan haar carrière. Een tweeling van maar enkele weken oud en hop, daar ging ze dan. Wat moet mijn papa niet gevoeld hebben toen zij ons in de steek gelaten heeft?

Kim Mij heeft ze meegenomen.

Jill Ze heeft het mooiste kindje meegenomen naar de brousse. Ze heeft me nooit verschoond of een verse pampers aangedaan. Ik heb iets gemist, weet je!

Kim Ik wil hun alleen de kans geven mekaar nog eens te zien, ze moeten niet hertrouwen. En als ze toch toenadering zouden zoeken, dan zullen we dat afraden. Eerst warm maken en dan een koude douche. Een soort wraak, voel ik in mij opkomen.

Jill (denkt na) Misschien zit daar wel wat in. Ik neem wraak op jouw mama en jij op die papa van mij. (neemt GSM, maar twijfelt nog) Die komt toch niet. Te druk.

Kim Zal ik bellen?

Jill Naar die mama van jou?

Kim Neen. We beginnen met papa.

Jill Vooruit dan maar. Maar jij belt ook die mama van jou.

Kim Die komt niet. Die heeft het veel te druk.

Jill Ze kan in het vliegtuig ook tekeninskes maken. En daarbij... (draait nummer) Bezet.

Kim Stuur dan een SMSje. Papa ik ga dood. Bel dringend. Je lief dochtertje Jill.

Jill (stuurt een berichtje met de GSM) En nu jij!

Kim Die heeft het veel te druk.

Jill Dat had je dan maar moeten voorzien toen je je plannetje maakte.

Kim Goed! Ik stuur meteen een berichtje. (tikt in) Mama, ik ga dood. Bel dringend. Je lief dochtertje Kim.

Jill (haar GSM piept: een berichtje. Leest.) Wat voor een rare toer wil je me nu weer lappen. Blijf leven! Je moet nog van mij erven! Je papa.

Kim (haar GSM piept: een berichtje. Leest.) Dit is echt niet leuk, Kim. (leest de tekst luidop) Ben je verliefd? Vergeet de pil niet te nemen. Je mama.

Jill Verdorie! Wat voor ouders hebben wij?

Kim Slechte humoristen.

Jill Mijn papa komt vast en zeker. Dat voel ik. Hij zal zich zorgen maken.

Kim Hadden ze zich vroeger zorgen gemaakt, dan had ik er begrip voor. Mijn mama komt vast en zeker. Ze is nog nooit in Zwitserland geweest.

Jill En haar tekeninkjes dan?

Kim Ze houdt van mij!

Lieve (op, met veel streken) Oei! Jullie zijn er al. Als dat zo voort gaat dan hebben we helemaal geen vrije tijd. Beginnen met iedere sessie vijf minuten later te komen, is een goede methode. En vijf minuten kunnen er tien worden, snap je? (kijkt naar Kim en Jill) Jullie lijken op elkaar.

Kim In ons dorp lijken de bakker en de beenhouwer ook op elkaar.

Jill En mijn papa op de pastoor.

Lieve Is je opa pastoor?

Ilse (op, heeft nog het woord pastoor gehoord.) Ik ga niet naar de kerk. Er is daar veel te veel volk.

Jill Ben jij al zo oud dat je nog van vroeger kunt praten?

Anne (op, kijkt rond, gemaakte brede glimlach) Vandaag een belangrijke les, dames!

Jill (en Kim en Lieve en Ilse, samen:) Juffrouwen!

Anne Dames is voor mij een beleefdheidsvorm voor toekomstige dames uit de betere wereld. Dames met standing. (kijkt rond, nodigt uit) Neem plaats. (iedereen gaat terug op dezelfde plaats zitten, zoals de vorige keer) Vandaag een belangrijke les, een delicate les.

Jill We kunnen tegen een stootje.

Anne (deelt een paar papiertjes rond, men bekijkt die papiertjes) In onze moderne samenleving zijn relaties belangrijk. Meestal zijn ze van korte duur, omdat de grondvesten maar netjes de grond raken. Net zoals voor een piramide is een stevige basis belangrijk. Onze moderne maatschappij...

Kim (had even daarvoor haar hand opgestoken, nu onderbreekt ze Anne) Je bedoelt...seks?

Anne Zoiets.

Kim Een variante dus?

Anne Noem het maar seks, maar het is veel meer. Relaties...

Kim Héél persoonlijke relaties, dus?

Anne (glimlacht) Velen beginnen er te vroeg aan en dat met te weinig inzicht. Daarom ook het nut van deze cursus. (korte pauze) Een zakelijke relatie lijkt mij wat overdreven, daar is het te persoonlijk voor. (sommigen beginnen op de ontvangen papiertjes te tekenen: het verveelt hun) Het is intiem en daarom doe je dat niet met om het even wie. Je selecteert je partner. Laat het een daad van uitverkiezing zijn. Je doet het niet met iemand die je nadien in de ogen moet kijken alsof je een verliezer was. De omstandigheden zijn ook belangrijk. Een ruime plaats met aangepaste verlichting en gepaste achtergrondmuziek kan belangrijk zijn.

Lieve De vier jaargetijden van Vivaldi lijkt mij geschikt.

Anne Ja? Waarom?

Lieve Dat duurt ten minste een tijdje.

Ilse De bolero van Ravel lijkt mij beter. Daar moet je niet bij nadenken: het is altijd hetzelfde. De vier jaargetijden, de winter lijkt mij wat te koud!

Anne Ja! (kijkt rond, wanneer er volgens haar genoeg aandacht is, gaat ze verder met doceren) Het is belangrijk dat beide partners het willen en het aanvoelen. Op het ultieme moment brengt de man zijn...hoe zal ik het zeggen, jullie verstaan het wel, niet? ...zijn toestel in de partner. Eens men zo ver is, is het gewoon een kwestie van wachten. Na een tijdje voelt men een trilling door gans het lichaam en is het hoogtepunt voorbij. (zij is blij dat ze de discrete uitleg gedaan heeft) De rest is net als een wielrenner die over de streep is gereden en moet uitbollen. (korte pauze, herneemt) Ook de tekeningen zijn zeer duidelijk. Bestudeer ze even. Morgen gaan we verder. (traag weg)

Kim Is dat alles? En wat moet de vrouw doen?

Lieve Zorgen dat haar rug geen pijn doet.

Jill En niets anders? Niet wat bewegen of zo?

Lieve Met moderne muziek hoort er wel wat beweging bij.

Ilse Dan is het niets anders dan een sleutel in het slot steken en de sleutel omdraaien.

Lieve   Het is te zien hoe je het bekijkt. Anne vertelde de theorie, de praktijk zal wel wat creatiever zijn.

Jill   Het lijkt me niets.

Kim   En de man moet maar wachten totdat hij rillingen voelt. Raar. Als men zo kinderen moet maken, dan drink ik liever een cola light.

Ilse   (recht, met tekeningen in de hand) Ik ga die Picasso bestuderen. (af)

Lieve   (bekijkt tekening) Dat lijken wel twee bruine beren.

Jill   (bekijkt de tekening van Lieve) Kangoeroes. (Lieve af)

Kim   Ik wil het weten! (drukt een nummer op haar GSM)

Jill   Raar! (drukt een nummer op haar GSM)

(Kim en Jill drinken die kommetjes water, bedoelt door het vochtig maken van lippen en ogen, leeg en wachten.)

James   (op) Ja? De juffrouw heeft mij gevraagd?

Kim   (toont tekening) Wat is dit?

James   (denkt na, durft precies niet zeggen wat hij denkt, doet dan een poging) Als je het mij vraagt...twee mensapen. Kan dat?

Anja   (op, Jill toont een tekening)

Jill   Wat vind jij daarvan, Anja?

Anja   (bestudeert de tekening, kijkt naar James en dan naar Jill) Ik weet het niet. (denkt na) Het lijken mij twee dieren in een te kleine kooi. (overtuigd) Dit is iets voor Gaia!

EINDE TWEEDE BEDRIJF

DERDE BEDRIJF

Decor: De bar van het hotel voor de klanten. Een zelfbedieningssfeer: alles is gratis. Indien er wat te kort is, kan men het personeel vragen.

Op een bordje staat: "Voorbehouden aan onze gasten. Bedien U".

Kim en Jill zitten behaaglijk ieder in een zetel. Ze zijn gekleed in de Zwitserse nationale klederdracht, net identiek gekleed.

Kim   Wat hebben wij toch lieve ouders. Ze waren meteen bereid om dadelijk te komen.

Jill   Ja, we wachten er al een week op.

Kim   Ik kan mama goed begrijpen.

Jill   Ik papa ook. Stel je voor: een vervelende verwende puber vraagt om alles te laten vallen en aanstonds te komen. Dat kan toch zo maar niet. Hij zit tot over zijn oren in de champagne. Hij moet overal zijn.

Kim   En mama moet iedere dag wat tekeningen maken. Altijd maar van die gekke dames en vrouwelijke mannen tekenen. Eigenlijk moeten wij ons ook in hun plaats leren stellen.

Jill   Wij zijn verwende pubers, vergeet dat niet, zusje!

Kim   Verwende pubers zijn, daar koop je niets mee. Maar vervelende pubers is wat anders. Daar kunnen wij wat aan doen!

Jill   Over wie hebben wij het hier eigenlijk?

Kim   Over onze ouders. Ten minste: ik over mijn mama en jij over jouw papa.

Jill   Het zijn oude zakken. Waarom niet eens een kaartje sturen bij onze geboortedatum? Een felicitatie bij het einde van het schooljaar.

Kim   Ben jij dan zo te feliciteren, bij het einde van het schooljaar?

Jill   Ik heb toch nooit moeten blijven zitten.

Kim   Ik ook niet. Maar ik heb er nooit veel van gebakken. En gespijbeld heb ik ook maar met mate gedaan. Zo nu en dan, zoals het pas geeft.

Jill   Ik ook.

Kim   Maar een felicitatie is toch meer een vorm van beleefdheid, dan een resultaat gerichte handeling?

Jill   Jij verdedigt je mama.

Kim En jij je papa.

Jill Dat is toch normaal. Die mama van jou ken ik nog niet.

Kim (toont uit haar handtasje een foto van haar mama, Jill bekijkt de foto)

Jill (gemaakt verwonderd) Die lijkt op mij. (kijkt naar Kim) En ook een beetje op jou. Raar!

Kim (neemt foto terug) Toen was ze nog een beetje jonger dan nu.

Jill Het moet een mooie vrouw geweest zijn.

Kim Dat staat ons nog te wachten, zusje. De toekomst lacht ons toe. Mooi zijn, jong zijn, gezond zijn en geld hebben: wat kunnen wij ons nog meer wensen?

Jill Twee oudjes die beschermend hun vleugels over ons slaan. Warmte mankeren wij in ons leven.

Kim Geborgenheid, wil je zeggen!

Jill Denk maar aan die kleine vogeltjes in een nestje en de gespreide vleugels van de ouders. Dat mankeren wij.

Kim En daarom gaan wij wraak nemen! Een klein beetje toch!

Jill Een klein beetje veel, moet ook kunnen.

(De GSM van Jill gaat: een berichtje. Jill bekijkt het berichtje, knikt voldaan.) Yes!

Kim Wat? (kijkt naar de GSM van Jill) Prijs?

Jill (knikt, even later piept ook de GSM van Kim.) Ja?

Kim James zijn GSM werkt. Butlers zijn stipt.

Jill Anja was eerst.

Kim En nu?

Jill Voor mij geen probleem. Wie verdwijnt?

Kim Ik zou hem toch graag eens zien.

Jill Je hebt er toch een foto van gekregen!

Kim Een knappe man!

Jill Dan blijf jij!

Kim   Neen. Dat zou te veel opvallen. Nul vijftien verdwijnt!

Jill   En de andere nul vijftien neemt de honneurs waar.

Kim   (recht, geeft Jill een vluchtig zoentje)

Jill   Wat doe je nu!

Kim   Ik zoende mijn evenbeeld. (naar af, draait zich om) Als je me nodig hebt...

Jill   Dat zal niet! Ik kan mijn mannetje staan!

Kim   (af)

Jill   (kijkt haar na) Toch een toffe meid! (naar de bar toe, schenkt zich twee whisky in, een glaasje voor haar en een glaasje voor haar papa)

Anja   (op, gevolgd door Herman met hoed en gekleed in Zwitserse klederdracht) Jill, je papa. (Anja terug af)

Herman   (uitbundig blij, omhelst Jill, dan een beetje verontwaardigd) Was dat allemaal wel nodig? Wat is er eigenlijk gebeurd? (bekijkt haar nogmaals) Je bent een volwassen vrouw geworden.

Jill   Wij weten nu alles, papa. Over hoe je soep moet koken, het huwelijkscontract en ja, ook over seks.

Herman   En wat weet je van ...seks?

Jill   Dat het gratis kan en dat je het onbeperkt kunt doen. Je moet er alleen voor gemotiveerd zijn en het als zinvol beschouwen. Alleen de docente vond het maar een stille bedoening. Eens de man in de vrouw was getreden, volgde er volgens haar een periode van stilte en afwachting. Volgens mij moet er toch ook wel wat beweging bijzijn. Actie, bedoel ik. Wat denk jij daarvan, papa?

Herman   Moeten wij nu over seks praten? Vertel me eerst over hoe het met je gaat.

Jill   Goed, papa. Ik zou echter graag eens een serieuze reis maken, naar Indonesië of misschien wel Australië.

Herman   Indonesië? Allemaal eilandjes. Je kan er zo afvallen. Er is daar veel water. En wat zei je daar ook weer? Australië? Maar kindje toch! Je hebt daar twee grote steden, wat zeilboten en men eet daar kangoeroe. Niet te doen!

Jill   (nadenkend) Toch zou ik graag naar Australië willen. Misschien zou ik daar een vervolg cursus kunnen bijwonen. Meer praktisch dan. Ben jij al ooit in Australië geweest, papa?

Herman   Neen. Moet dat?

Jill Omdat je er over praat alsof je er alles van kent.

Herman Men maakt er ook goede wijn. (kijkt rond, ziet tweede glas whisky staan) Je had gezelschap?

Jill Voor jou, papa.

Herman (kijkt naar glas Jill) Jij drinkt ook geen meisjesdrank!

Jill Een soort cola.

Herman En mijn glas?

Jill Ook een soort cola. Gezondheid, papa!

Herman Gezondheid. (beiden drinken) Waarom moest ik nu zo dringend naar dit duur hotel komen?

Jill Omdat ik me eenzaam voel, papa. Eenzaam. Ik begrijp niet dat iemand als jij ooit de idee heeft opgevat om te trouwen. Om een dochter eenzaam achter te kunnen laten?

Herman Maar dochtertje toch!

Jill Eenzaamheid, weet je wel wat dat is?

Herman Waarschijnlijk wel. Maar dat gevoel gaat voorbij.

Jill Ik worstel er al weken mee.

Herman Ik had je thuis moeten laten. Je bent nog te jong om alleen te zijn.

Jill Mijn mama, daar denk ik al weken aan.

Herman Ja? Voor mij is dat een omgedraaide bladzijde.

Jill Maar je bent toch niet hertrouwd? Denk je nog eens aan mijn mama?

Herman Als je zo oud bent als ik, dan denk je regelmatig aan alles wat voorbij is. Je kunt het verleden nu eenmaal niet wegvagen. Er zijn zo van die gedachten die steeds terugkomen.

Jill Waarom praatte je dan nooit over mama?

Herman Ik had het veel te druk.

Jill Je champagnewinkeltje!

Herman Ik werkte aan je toekomst. Ik wil je betere kansen geven dan dat ik gehad heb.

Jill Geld is belangrijk, maar warmte, waardering, genegenheid, steun van een begrijpende papa.

Herman Je hebt alles wat je nodig hebt.

Jill Behalve een echte papa. En mijn mama is alleen maar een postkaart, een vergeelde foto.

Herman (naar bar toe, giet zich een glas in, drinkt nogmaals) Misschien was ik fout, maar moet dat hier uitgepraat worden?

Jill Het ergste is dat er met jou nooit iets kan uitgepraat worden. Omdat je geen tijd hebt!

Herman Misschien heb ik wel tijd, maar kan ik het niet onder woorden brengen.

Jill Jij speelt met woorden, wel in zes talen. Maar de taal van een mensenhart die ken je niet, wil je niet kennen.

Herman Ik heb een geschenkje voor je meegebracht.

Jill Hoeveel kost het?

Herman Wat is dat nu weer voor een vraag?

Jill Als het een duur geschenk is, dan moet ik het niet. Geef iets eenvoudigs, papa. Iets wat je zelf graag zou gekregen hebben. Iets wat je blij maakt. En blijft herinneren.

Herman (streelt Jill, die er niet zo mee opgezet is) Je blijft toch mijn kleine meid. Maar je bent toch zo onrustig. Ik ben nu speciaal voor jou naar hier gekomen en wat stel ik vast? Een beetje gebrek aan waardering voor alles wat ik voor je deed. Je zou toch een beetje meer...Ik ga je cadeautje halen. (vlug af)

Jill (Kim op) Hij is weg. Heb je hem gezien?

Kim Heel even maar. Een knappe man. Een echte Zwitser, maar dan eentje zonder buik. Mooie haren en gespierd...

Jill Begrijp je nu waarom wij ook niet zo lelijk zijn?

Kim Een ferme man. Met alles er op en er aan. Amaai!...

Jill Ik had liever een lelijke papa, maar eentje dat tijd voor me maakte.

Kim Hij is toch speciaal voor jou naar hier gekomen?

Jill Dat zegt hij.

Kim Jij hebt hem een berichtje gelaten. En hop, hij is daar. Wat een bezorgdheid!

Jill Jij draait al helemaal bij. Hij moet boeten voor zijn jeugdzonde.

Kim Zijn wij een jeugdzonde?

Jill Dat hij mama in de steek heeft gelaten, bedoel ik. Ze hadden samen moeten blijven. Ten minste tot wij klaar waren om het nest te verlaten.

Kim Moeten we daar nu weer over discussiëren?

Jill Hij zal zo gaan terugkomen.

Kim Blijf ik?

Jill Neen, neen! Maak dat je wegkomt.

Kim Je bent toch niet boos?

Jill Een beetje meer dan anders. Ik laat wel iets weten! Hop! (Kim af)

Jill (drinkt van haar glaasje, kijkt voor zich uit)

Anja (op met een dienwagentje met daarop een grote doos. Herman volgt en doet teken aan Anja dat ze weg mag gaan. Anja af.)

Herman (wijst naar de grote doos) Jouw cadeautje!

Jill (geeft Herman een zoen) Traditioneel. Ik moet eerst nog zien wat er in zit.

Herman Openmaken.

Jill Verdacht! (maakt de doos open., na de grote doos komt een kleinere doos en tenslotte- na enkele dozen- een heel klein doosje in zilverpapier gewikkeld. Na wat inspanningen lukt het Jill om het geschenk uit het doosje te halen. Het cadeau is een klein knuffeldier, dat eens uit de doos toch nog redelijk groot blijkt te zijn. Maar toch blijft het een klein eenvoudig geschenk. Jill bekijkt het geschenkje dat zacht aanvoelt. Enthousiast.) Een klein ... (diersoort) Klein en lief! (Omhelst Herman, gemeend) Dankjewel, papa! (nog extra zoen) Het is het eerste geschenk dat niet veel kost, maar waarvan ik wel kan houden! Hoe zal ik het noemen? Welke naam past bij zo een lief diertje? (denkt na) Knuffeltje, kampioen... Carine... Kim! Kim zal ik het noemen.

Herman Dat had je niet verwacht...

Jill Neen. Dank je, papa.

Herman En welke naam zal het nu krijgen?

Jill Kim denk ik.

Herman Raar! Weet je dat je mama Carine noemt en dat je zusje Kim heet?

Jill Zeker! Maar dat is voor mij geen probleem.

Herman Moet ik daar iets achter gaan zoeken?

Jill Helemaal niet. Eigenlijk zijn wij toch familie van heel de wereld. Misschien zou ik mama en mijn zusje wel eens graag ontmoeten, maar dat heeft nog tijd. Misschien lijken zij wel veel op die Australische jachthonden...kangoeroe, wil ik zeggen. En dat zou ik vervelend vinden.

Herman Later...(schenkt zich een drankje in, ook voor Jill.) Op jouw gezondheid!

Jill Op Kim, mijn troeteldiertje!

Herman In het leven van de volwassenen komen soms van die vreemde kronkels voor. Onverwachte dingen. En die bepalen dan weer een hele levensweg. Een weg terug is een weg in de richting vanwaar men kwam, maar dezelfde weg kan je niet meer nemen. Omdat alles weer eens veranderd is, omdat de situatie veranderd is.

Jill Wat bedoel je, papa?

Herman (nadenkend) ...Niets... Weet je...twee mensen trouwen en dromen van een heel leven samen, maar dan komen er omstandigheden en die veranderen veel. Je kijkt plots naar dingen die je niet zag, dingen die je vervreemden.

Jill Zouden volwassenen soms niet te vlug aanleiding geven tot vervreemding? Wij waren er toch ook! Ik en ...Kim!

Herman Zeker! (zet zich) Toch een mooi cadeau?

Jill Héél mooi, papa. Wie is er de oudste?

Herman Wat?

Jill Wie is er de oudste: Kim of ik?

Herman Kunnen we dit nu niet even laten rusten? Ik ben moe.

Jill Papa's met jonge kinderen mogen nooit moe zijn.

Herman (opgewonden) Toch ben ik moe.

Jill Excuseer, papa! (zet zich, terug recht, draait aan keuzeknop muziekinstallatie, zachte achtergrondmuziek weerklinkt.)

Herman Waarom moest je mij zo dringend spreken? Weet je wel wat ik allemaal heb moeten verschuiven om me te kunnen vrij maken?

Jill   Ik wilde je nog eens zien.

Herman   Een dure grap!

Jill   Geen grap, papa. Ik heb je raad nodig.

Herman   Dat kon telefonisch.

Jill   Je was nooit bereikbaar. Jouw secretaresse scheepte mij steeds af.

Herman   En met een berichtje via de GSM.

Jill   Je kunt niet alles via GSM.

Herman   Wat is er dan zo dringend? Heb je een vriendje leren kennen?

Jill   Zoiets.

Herman   Een vriendje is een tijdelijke situatie.

Jill   Zoals jij en mama.

Herman   Na je eerste vriendje komt er een ander vriendje. Tot je je keuze maakt.

Jill   Zoals jij en mama.

Herman   Ja, en dan?

Jill   Wij hebben een sessie gevolgd met daarin belangrijke informatie over seks en hoe je daarmee moet omgaan.

Herman   En?

Jill   Ik ben in verwachting, papa.

Herman   Wat? Wat zeg je?

Jill   (traag) Ik ben in verwachting, papa.

Herman   (radeloos) Wat? Weet je het zeker? Hoe kom je daarbij?

Jill   Tja, hoe doe je zoiets? Liefde, papa! Jij bent toch ook met mama “moeten” trouwen?

Herman   Wij waren wat ouder.

Jill   Tegenwoordig is men vlugger volwassen en zeker na een degelijke opleiding.

Herman   Kindje toch! Ik weet het niet. Ik weet het niet.

Jill   Je zou er eens met ... mama over kunnen praten...

Herman   Wat?

Jill   Jullie zijn toch als vrienden uit elkaar gegaan. (wil GSM aan Herman geven, die wil niet aannemen.) Raad vragen moet toch nog kunnen?

Herman   Je hebt me helemaal onderste boven gehaald.

Jill   Het was toch wel nodig dat wij eens met elkaar praatten, niet? Had ik nu een geldige reden om je te laten overkomen? Met champagne produceren heb je minder problemen als met je eigen dochter...

Herman   Ik moet nadenken.

Jill   Ik ook. (naar de uitgang) Ik zie je straks, papa. (geeft Herman een vluchtige zoen, af.)

(Herman drinkt zijn glas ineens leeg en sluit de ogen.)

EINDE DERDE BEDRIJF
PAUZE

VIERDE BEDRIJF

Kim en Jill nemen in de bar een fruitsapje en zetten zich aan een tafeltje.

Jill   Ik voel me schuldig. Ik heb hem wat hard aangepakt.

Kim   Zo een lieve papa en je maakt die man zijn leven kapot.

Jill   En ons leven dan? Heel mijn leven heb ik geen mama gehad. En dat was toch mijn schuld niet?!

Kim   We hebben het toch niet zo slecht?

Jill   Gaan we door of blazen we de voorstelling af?

Kim   Doorgaan dan maar. Ik ben er mee begonnen. Maar hoe zal dat eindigen?

Jill   Het komt wel goed. Ze kunnen wel tegen een schokje. Is je mama er al?

Kim   Mama Carine?

Jill   Noem je haar zo?

Kim   Soms, maar soms zeg ik ook lelijke dingen.

Jill   Zoals?

Kim   Dat gaat je niet aan. Dat blijft in de familie.

Jill   En ik dan?

Kim   (legt hand vertrouwelijk op Jills schouder, streelt haar wang) Jij bent eigenlijk ook familie, alleen: ik moet er nog aan wennen.

Jill   Is ze er al?

Kim   Ik wacht op een berichtje. (even later piept de GSM van Kim: een berichtje, Kim knikt naar Jill) Butlers zijn correct.

Jill   Ik moet verdwijnen zeker?

Kim   Dat was de afspraak.

Jill   Is ze mooi?

Kim   Alle mama's zijn mooi als ze lief zijn.

(Jill af en even later komt James binnen, gevolgd door Carine, ook in Zwitserse klederdracht, zoals afgesproken was. Ze loopt naar Kim toe en omhelst haar, Kim smacht naar adem. James kijkt even toe en dan af.)

Carine Je bent groot geworden.

Kim Op drie weken kan dat wel. Iedere dag een klein beetje. Die Zwitserse kleding staat je perfect. Je bent 20 jaar jonger geworden.

Carine Dan was je nog niet geboren. En hoe gaat het hier?

Kim Ik mis de kangoeroes mama.

Carine Ik bedoel: vriendjes, het eten, of je je amuseert...of je al een persoonlijk vriendje hebt gevonden...

Kim Alles prima, mama. Was de reis niet te lastig? Heb je veel tekeningen gemaakt?

Carine Ik heb een boek gelezen.

Kim Wat? (naar de bar toe) Een drankje? (Carine knikt, Kim wijst naar enkele flessen, bij fruitsap knikt Carine. Kim schenkt in, ook voor zichzelf. Biedt Carine een glaasje fruitsap aan, samen drinken zij. Ze zetten zich in een zetel, Carine geniet van de sfeer, het geluk van haar dochter.)

Carine Blijf je hier nog lang? Je mag hoor.

Kim Dat hangt af van de omstandigheden. Ja, ik denk dat ik nog wel een tijdje blijf. (enthousiast) Ik heb daarnet een oude Zwitser gezien die op mijn papa leek.

Carine Hoe kun jij dat weten?

Kim Foto's mama!

Carine Foto's?

Kim James heeft me enkele foto's laten zien.

Carine Hoe kan hij...

Kim Ik riep "Papa" en hij keek om...

Carine Hou het rustig, kindje. Ik ben blij dat ik je terug zie.

Kim Je had het toch druk...

Carine Voor jou maak ik tijd.

Anne (op, ziet Kim en Carine) Excuseer...stoor ik? (bedient zich met een drankje.)

Kim   Dag, mevrouw. Mama, dit is mevrouw Anne, de docente van de cursus. Mevrouw Anne dit is mijn mama. Helemaal uit Australië naar hier gevlogen. Zij maakt tekeningen, modeontwerpster van beroep. Tekeningen met of zonder kleding aan. Zij weet alles van anatomie en kleding.

Carine   (naar Anne toe, geeft een hand) Aangenaam.

Anne   Aangenaam.

Carine   Ben je tevreden van mijn dochter?

Anne   Zeker! Het is een voorbeeldige cursiste.(drinkt glaasje leeg) Ik moet nu verder. Nog een prettige dag! (groet met hoofd, af)

Carine   En waarom moest ik naar hier komen, en dan nog zo dringend?

Kim   Ik wilde je nog eens zien en ...in het Zwitserse “uniform”.

Carine   En dat valt mee?

Kim   Geweldig!

Carine   En wat was nu de échte reden?

Kim   (wat aarzelend) Ik heb met een jongen gevreeën...

Carine   (blij, verrast) Ja? En?

Kim   Prettige ervaringen. Maar niet voor alle dagen. Zo nu en dan eens, bij wijze van afwisseling...ja, waarom ook niet!

Carine   En je bent nog zo jong.

Kim   Hoeveel potloden had jij al versleten voor je ...papa leerde kennen?

Carine   Het waren de omstandigheden...Dat had je toch telefonisch kunnen melden. Is er niets dringends te vertellen?

Kim   (aarzelend) Ja, de gevolgen daarvan. Ik ben in verwachting, mama!

Carine   Ja, ...Wat? Hoor ik wel goed? Je...bent in verwachting? Maar kindje toch. Dat is dom.

Kim   Men leert met schade en schande, zegt men. Jij was toch ook jong, mama!

Carine   Ik was enkele jaren ouder...volwassen!

(Kim weent, Carine troost.)

Carine   We vinden wel een oplossing.

Kim   We...zeg je...

Carine   Ik bedoel IK.

Kim   Stel dat ik toch goed gezien heb. Stel dat mijn papa hier echt is. Dan kun je hem toch zijn mening vragen. Jullie zijn toch niet boos op elkaar?

Carine   Boos...dat nu wel niet. Maar hij is wel een vreemde voor mij. Ik heb nu al jaren mijn eigen leven, mijn eigen vrijheden...Ik zou zijn stem nog wel herkennen. Misschien wel...(naar barkast, neemt een drankje) Je hebt er goed aangedaan mij dit gebeuren uit eerste hand te vertellen. Dat kon je moeilijk door de telefoon. Ik zal je steunen. We ... ik zoek wel een oplossing.

Kim   Dank je, mama (omhelst). Ik moet nu even wat frisse lucht. Tot straks.

Carine   Ik blijf nog even zitten.

(Kim af, nagestaard door Carine)

Carine   Dat ze al zo groot was, wist ik niet. (drinkt)

EINDE VIERDE BEDRIJF

VIJFDE BEDRIJF

- James op. Naar de toog toe, schenkt zich een whisky in, drinkt genietend met veel geste. Hij voelt zich “rijk”.
- Anja (op, ziet James, maar loopt hem voorbij, naar een zetel toe, James doet eerst alsof hij haar niet ziet en geniet van drankje, vult glaasje bij. Het is alsof alles hier van hem is. Anja roept op James en steekt hand omhoog.) Garçon! (en kijkt dan weg van James; hij zal wel komen...)
- James (na een korte aarzeling, naar Anja toe, blijft voor haar tafeltje staan, buigt.) Mevrouw? (Anja antwoordt niet onmiddellijk, James doet een stapje korter naar Anja, buigt opnieuw.) Mevrouw?
- Anja Een fruitsapje!
- James Ja?
- Anja Oranje!
- James (buigt en dan naar toog toe, schenkt glaasje in en brengt dat naar Anja, zet neer op het tafeltje) Alstublieft. (James blijft staan)
- Anja Doe niet onnozel, James!
- James Beroepshalve, mevrouw!
- Anja (gemaakt kwaad) Verdomme, James!
- James Het leven is een spel, mevrouw. Als je de regels van dit spel niet waardeert, dan val je uit de boot.
- Anja Hier is helemaal geen boot. En waarom noem je mij “mevrouw”?
- James Omdat dit siert. Op jouw leeftijd klinkt juffrouw beledigend.
- Anja Doe nu eens normaal, James!
- James En hoe is dat? Een butler moet kunnen buigen als een knipmes. Horen, zien en zwijgen.
- Anja Anders noemde je mij toch bij mijn voornaam.
- James Die zal ik dan vergeten zijn, ...mevrouw!
- Anja Je moet me straks geen afscheid komen wensen in de deuropening van mijn kamer.
- James Neen? Mag ik meteen binnen? Binnen zonder bellen. Dat is dan een vooruitgang. Tandpijn die verdwijnt zonder aspirientje.

Anja Kom bij mij zitten!

James Weet je wel dat er een grote afstand tussen ons is?

Anja Afstand? Twee meter!

James Tussen jouw werkplaats en mijn werkplaats: twintig duizend kilometer. Net de halve omtrek van de aarde. En hoe wil je dat overbruggen?

Anja Ik wil gewoon eens met je praten.

James Daar waren we goed in de laatste dagen. Praten. Ik leef nu in een doe-sfeer. Het moet er maar eens van komen, mevrouw...Anja, wil ik zeggen.

Anja (beslist) Zitten, zeg ik je.

James Butlers zijn onderdanig en laten nooit merken wat ze denken. Er worden dan ook veel onnodige bevelen gegeven. Dacht je dat ik alleen voor een fruitsapje gekomen was? (zet zich naast Anja)

Anja Zo dicht hoeft nu ook weer niet.

James (verwijdert zich een beetje van Anja, maakt met handgebaar duidelijk dat hij het bevel heeft uitgevoerd)

Anja We moeten eens ernstig praten.

James Ik hou meer van droge humor. Je kan dan lachen en niemand merkt het.

Anja Je draait altijd om me heen en ik weet niet hoe ik je vast heb.

James Zolang ik draai niet. (schuift wat dichtert tegen Anja) Wat moet je weten?

Anja Of het iets wordt tussen ons.

James Zou dit geen soort vakantie liefde zijn? Hooguit nog een paar weken en je hebt weer die halve wereldbol tussen ons. Liefde moet meer zijn dan eennachts. (draait met handen) Het moet intensiever zijn.

Anja Dat is nu juist de vraag. Hoe dik is jouw eennachts?

James Er is natuurlijk het probleem van onze bazen. Moesten die terug (brengt 2 handen hecht tegen elkaar) een stel worden, dan konden wij gezamenlijk op een locatie tewerkgesteld worden.

Anja Of ontslagen.

James Ze hebben geld genoeg om ons te betalen. Dat is het probleem niet. Maar ik heb een goede baan; ik ken de grillen van mevrouw Carine en de rest weet je.

Anja (recht) Ik heb ook een goede baan en ik ken ook de grillen van mijnheer Herman en om een fles champagne zit hij niet verveeld. Wij leven zeer comfortabel en jullie roosteren uitgedroogd kangoeroevlees. Punt.

James (ook recht) Mis. Wij roosteren rundvlees. Wij snijden een stukje van een levendig beest, plakken de pels er terug over en klaar is kees. Zo vers kunnen jullie niet eten.

Anja (kwaad) Ik heb frisse lucht nodig. (af)

James Eigenlijk lust ik wel van die champagne, maar...

Anne (op, kijkt naar James) Stoor ik?

James (overvriendelijk) Helemaal niet mevrouw!

Anne Juffrouw. Zeg maar Anne.

James Waarmee kan ik je van dienst zijn, Anne?

Anne Een fruitsapje...kan dat?

James Normaal is het zelfbediening. Deze bar is een service van het hotel. Maar voor jou...natuurlijk! (snel naar de toog en bedient Anne, schenkt voor zich ook een glaasje in) Je ziet er moe uit...mag ik je dat zeggen? (wijst naar de zetel) Zet je! (beiden gaan zitten, James dicht bij Anne) Je recupereert wel vlug, vermoed ik?

Anne Jij hebt allure.

James Ik ben butler van beroep, Anne.

Anne Dat wist ik al. Ik bewonder mannen met stijl. (drinkt glas leeg, recht) Ik ben al gerecupereerd. Bedankt voor de service! Nog een prettige dag verder. (af)

James Verdomme! Mooie kippetjes willen precies geen eieren leggen! (drinkt van zijn glas)

Carine (op) James! Wat doe jij hier?

James Recupereren. Ik heb zo-even een partijtje tennis gespeeld.

Carine Je hebt het hier niet slecht, vermoed ik?

James Valt wel mee. Een drankje, mevrouw Carine?

Carine Zeker!

James (naar de toog en schenkt Carine een glaasje whisky in en bedient haar.) Alstublieft.

Carine Gezondheid, James! Je mist Australië niet?

James Toch wel, alhoewel...

Carine Je geniet van de mooie vrouwen hier, wil je dat zeggen?

James Ja, en waarom niet?

Carine En het blijft bij bewonderen? Mannen moeten eens een stap zetten, in de goede richting, bedoel ik.

James (zucht) Ja, misschien heb je wel gelijk, mevrouw Carine.

Carine Zeg maar Carine. Als niemand ons hoort dan hoeft het niet zo... formeel.

James Ja, Carine.

Carine En wat zijn je plannen?

James Plannen? Ben je niet tevreden van mij, Carine?

Carine Toch wel. Maar je zou toch plannen kunnen hebben. De wereld biedt je toch meer dan werken en nog eens werken. Je droomt toch van ...

James Ik droom al jaren niet meer. Wat baat het?

Carine Je zou eens een voetje in de goede richting kunnen zetten...

(James zet misschien een beetje onbewust een stap in de richting van Carine)

Carine (kijkt naar James' voeten en prijst zijn stap in haar richting.)

James Iedereen moet weten waar hij staat in de maatschappij en dat is meestal beperkend.

Carine Jij...je bent toch een man, of ben je onzijdig?

James Een gezonde man, ...Carine. Met beperkingen.

Carine Je hebt toch verwachtingen, verlangens, gevoelens...?

James Ja, misschien wel. Maar de jaren temperen veel. Je kent het gezegde: de pijl zakt tijdens het vliegen...

Carine Ik vind je een man, een anatomisch goed gebouwde man. Jij zou ...

James Neen, neen! Ik vind het leven zo perfect.

Carine (een stap in de richting van James, eigenlijk wil ze James duidelijk maken dat ze hem meer dan waardeert...) Je moet terug leren dromen, James.

Herman (op. Kijkt rond. Ziet dat Carine niet ver van James staat. Carine ziet Herman staan.)

Carine Het is goed, James. Ik zie je straks wel.

James (ziet Herman, die hij kent van de foto's, maakt lichte buiging voor Carine) Goed, mevrouw Carine! (af, terwijl hij doet alsof hij Herman niet kent)

Herman (kijkt van op afstand naar Carine die hem uitdagend bekijkt) Je hebt de tand des tijds goed doorstaan. De jaren hebben je meer...finesse gegeven. Verdomd, Carine: je bent nog een mooie vrouw!

Carine (afstandelijk) Je hebt me destijds verleidt met woorden als schoon en een appel om in te bijten, als sexy, als ....

Herman Dat was toen, maar je blijft mooi. Een appel ...

Carine Ik lust alleen peren.

Herman Je begrijpt toch wat ik bedoel...

Carine Neen. Iets van veertien jaar geleden, is uit mijn directory gewist. Je bent verleden tijd, Herman!

Herman Goed. Het is ook lang geleden.

Carine Veertien jaar. (monstert Herman) Jij hebt ook de tand des tijds goed doorstaan.

Herman We mogen niet klagen. Alles hangt nog op zijn plaats. En ik kan me nog vlot bewegen. (beweegt zich even)

Carine Je zou wel wat meer souplesse kunnen aankweken.

Herman Zoiets kun je als man maar onderhouden en stimuleren als je regelmatig een beetje intimiteit met een meegaande vrouw kunt ervaren.

Carine Aan initiatief zal het je niet ontbroken hebben.

Herman Het zijn de resultaten die tellen. Ben je blij mij te zien?

Carine Misschien wel. We hebben toch wel een stukje weg samen afgelegd. Al is het lang geleden. (monstert Herman) Het is goed dat ik je nog eens terug zie.

Herman Dan mag ik je omhelzen?

Carine Neen. Een beleefdheidszoentje wil ik wel toelaten.

Herman (naar Carine toe, zoent afstandelijk) Het is heerlijk je nog eens te zien.

Carine Ik gebruik nog altijd Chanel nr. 5.

Herman Kunnen wij nu niet eens normaal praten?

Carine Wij zijn vervreemd van elkaar. Wij zijn bijna vreemden. Hoffelijk wil ik je wel benaderen. Je bent ten slotte toch de vader van mijn kinderen.

Herman Onze kinderen.

Carine Anderzijds doet het mij genoeg dat je het zo goed stelt. Ik dacht dat je wallen onder je ogen zou hebben, een rond buikje en vlezige handen. Maar je hebt nog je autoritaire blik, je beweeglijke ogen en je interesse voor wat leeft.

Herman Ik verzorg me goed.

Carine En je vrouw? Of ben je nog altijd alleen?

Herman Alleen. En soms eens een gezellige avond, en waarom ook niet? En jij?

Carine Misschien wel. Zo heb ik een reden om mooi te blijven.

Herman Gaan we even zitten?

Carine En waarom ook niet?

(ze zetten zich, ieder in een zetel.)

Herman Beroepsmatig gaat het je goed, hoor ik hier en daar.

Carine Mijn modellen doen het goed. Het schijnt dat mijn tekeningen gegeerd zijn. Je kan maar in de smaak vallen van het publiek.

Herman En ... financieel?

Carine Ik mag niet klagen, en jij?

Herman Ik mag niet klagen.

Carine Ik heb gehoord dat je bijna burgemeester bent van een dorpje naast Epernay?

Herman Wat het aantal wijngaarden betreft wel. (lacht) Maar dat is natuurlijk relatief.

Carine En wat bracht jou naar hier?

Herman Mijn dochter heeft enkele problemen.

Carine Ja? Kim ook. Daarvoor zijn ze ook jong. Jonge mensen hebben problemen. Maken problemen. Het is een groeien naar volwassenheid.

Herman (recht) Ze zou in verwachting zijn.

Carine Dat kan een groot probleem zijn. Zeker als je nog zo jong bent.

Herman Ik weet niet hoe zoiets kan opgelost worden.

Carine Toen wij jong waren, was er wel een oplossing.

Herman Als je eens ernstig met mij wilde praten...

Carine Kim is ook in verwachting.

Herman Wat? Dat kan toch niet?

Carine En waarom niet? Mijn dochter is even waardig als die van jou. En de natuur werkt overal.

Herman Dan zitten we beiden in de put.

Carine Ik niet. Ik vind het een beetje verdacht.

Herman Het kan toch.

Carine Ik denk dat zij onder een hoedje spelen.

Herman Zo maak je geen kinderen.

Carine Je weet toch wat ik bedoel. Het lijkt mij verdacht.

Herman Het is hun in ieder geval toch gelukt om ons samen te krijgen.

Carine Als dat geen groot feest is. Voor mij is het aperitief al verteerd.

Herman Zal ik je een drankje inschenken?

Carine Doe geen moeite. (naar toog toe, schenkt zich een drankje in) Jij ook?

Herman Als dat niet te veel gevraagd is.

Carine Komt er aan! (schenkt voor Herman een half glaasje in en zet dat voor hem op het tafeltje, drinkt van haar glaasje)

Herman Wij moeten onze dochters eens dringend spreken.

Carine Dat is al gebeurd. Maar er is geen oplossing gevonden.

Herman Het moet opgelost worden. Ik kan ook niet een hele week hier blijven.

Carine Dan zal de tijd alles wel oplossen.

Herman Ik wil ze nu spreken. Alle twee.

Carine Jill daar beslis jij over. Maar Kim is mijn dochter.

Herman Dat wil ik wel eens weten!

Carine Ga je weer lastig doen? Goed, Kim mag ook op de hoorzitting aanwezig zijn. (neemt GSM en belt met James) James, ik wil mijn twee dochters spreken. Wat? Neen, man, mijn twee dochters! Por hen maar aan! In de lobbybar. Bedankt! (GSM weg)

Herman En weet je ook waarom wij die belachelijke Zwitserse kledij moesten dragen?

Carine Om op te vallen, zeker! Mijn dochter draagt ook zo een ding.

Herman Mijn dochter ook. Maar wij zijn de enigen hier in dit hotel.

Carine Kinderen zijn soms vindingrijk.

James (op) Juffrouw Kim.

Kim (op, blijft staan, kijkt naar Herman, James af. Kim naar Herman toe, geeft hem een hand) Jij bent ...mijn papa. Op de foto bleek jij een generaal, maar een Zwitserse generaal, dat kan natuurlijk niet. Ik had het slechter kunnen treffen.

Herman Ik had verwacht dat je mij zou zoenen.

Kim In Australië zoenen ze niet zo veel. Hygiënisch.

Herman Toch raar dat ik je nu pas, na al die jaren, voor het eerst zie.

Kim Tja, wat moet ik daarop antwoorden? Je wist de weg toch? In Sidney komen genoeg vliegtuigen met lege plaatsen aan. En voor een hotel moest je niet zorgen.

Herman Jij bent mijn dochter, dat zie ik zo.

Kim Ik lijk dan ook veel op die andere dochter van jou, Jill heet ze, is het niet?

Herman Jullie hebben toch al kennis gemaakt?

Kim Al van het eerste moment. Jammer dat ze zoveel op mij lijkt. Sommige mensen vergissen zich nogal eens.

Herman En heb je ook zo een slecht karakter?

Kim Neen. Ik ben altijd lief.

Herman Ik wilde je omhelzen...

Kim Als je er op staat...(spreidt haar armen) Omhels me maar, papa!

(Herman omhelst Kim, die laat begaan.)

Herman Je voelt net als mijn dochter.

Kim Ik ben een beetje malser. (tot Carine) Dag, mama, je zit daar zo stilletjes...

Carine Jullie hebben ons in een lastig parket gebracht.

Kim Wees blij mama, dat je je bedgenoot nog eens terug ziet. Voel je terug kriebels, mama?

Carine Maar kind toch! Dat zijn juist de problemen.

Kim Je durft niet te zeggen dat je nog van hem houdt? Dat moet terug groeien. De eerste liefde is voorbij, maar er kan terug een vlam in de pan slaan. Voor mij niet gelaten! Als ik volgende week maar terug aan een Australische struisvogel kan knabbelen. Van die jam hier krijg je precies alleen maar lange oren. Een gezond stukje vlees is prima!

Jill (op samen met Anja) Zoveel volk! Wat is er papa?

Herman (tot Anja) Schenk ons iets in, Anja.

(Anja schenkt voor iedereen een glaasje whisky in en zet die op het tafeltje.)

Herman (ziet die whisky) Het zijn maar kinderen, Anja.

Anja Ik meen dat ze als volwassenen moeten redeneren tijdens deze reünie.

Herman Goed. Je kunt gaan, Anja.

(Anja af)

Herman (toast) Op ons gezinnetje!

Carine Op ons gezinnetje van toen!

Herman Je hebt met je ...mama al kennis gemaakt?

Jill Ja. In de gang gezien. En ik begrijp nog altijd niet dat jij zo een mooie vrouw hebt willen dumpen. Nu nog is ze veel te mooi voor jou!

Herman Wat?

Jill (naar Carine toe, omhelst haar) Dag, mama!

Carine Mijn kindje! Wat ben jij groot geworden.

Jill Eens je uit de pampers gegroeid bent, schiet je als een paddestoel uit de grond, zegt men. Je bent mooi, mama!

Carine Te veel rimpeltjes, kindje. Kom je nu ook bij mij wonen?

Jill Ik heb veel goesting om met je mee naar Australië trekken, al was het maar om eens een stukje van de wereld te zien. Mijn papa woont tussen de druivenstokken.

Herman Ik beslis wel waar jij zult wonen.

Jill Tenzij ik plots wakker wordt tussen de kangoeroes.

(Jill neemt plaats links van Carine, Kim rechts van Carine en Herman zet zich alleen in een andere zetel. Jill geniet duidelijk van de aanwezigheid van Carine. Herman is niet opgezet met het feit dat hij alleen in een zetel zit.)

Herman (kijkt naar Kim en Jill) Hebben jullie met jongens te maken gehad?

Jill Wat?

Herman Hebben jullie een vrijer of iets wat er op lijkt?

Kim Een vrijer? Waarvoor heb je dat nodig?

Herman Om zo een beetje in de wereld van de volwassenen te duiken. Om jezelf een soort meerwaarde te geven.

Jill We zijn niet zomaar in verwachting geraakt hé, papa? Als het dat is wat je bedoelt?

Herman Dus toch...

Jill Kinderen worden volwassen door vallen en opstaan. En wij zijn redelijk vroeg gevallen, met een man in de buurt.

Herman En wie waren die mannen?

Jill Mannen? Wij hebben er eentje gereserveerd en samen gedeeld. Hij vergiste zich meermaals, vandaar...

Herman (kwaad) En hoe moet het nu verder? Beseffen jullie wel goed wat jullie gedaan hebben?

Kim Laten doen hebben, ...papa!

Herman Mij om het even. En nu?

Kim Wij zullen jonge moeders worden. Twee kinderen van dezelfde moeders zullen erg veel op elkaar lijken, omdat de papa dezelfde is. Net als een eeneiige

tweeling. De geschiedenis herhaalt zich, alleen: het zal een tussentijdse generatie worden.

Herman (tot Carine) Maar zeg dan toch iets! Ik ben aan het einde van mijn Latijn.

Carine Je maakt je weer boos. Je hebt nog niets ingeboet van je driftigheid, je onbereikbaarheid, je roekeloosheid, je...

Herman Wat ben jij voor een moeder! Je bloedeigen kind dat een kind verwacht en jij...

Carine Ik blijf er kalm bij. Voor alles is er een oplossing maar met roepen en tieren wordt het zeker niets.

Herman Maar...

Carine Deze kennismaking eindigt niet prettig voor mij. Ik ga wat wandelen. De natuur brengt rust.

Jill Jij mist je druivenstokken, papa!

Carine (naar de deur toe, naar Herman) Tot ziens.

Herman Ik wilde nog eens met jou praten, persoonlijk dan.

Carine Dat kan nog net voor we dood gaan.

Kim (mee recht en met Carine naar de deur)

Jill Wacht even, ik ga mee!

(Carine en Kim verlaten de plaats op het moment van de volgende repliek van Jill)

Herman Jill, blijf nog even!

Jill (terug naar Herman toe) Ik ben Kim, of wist je dat niet?

Herman Jij bent Jill.

Jill Kim. Wil ik je mijn geboortevlekje laten zien?

Herman Ik ben radeloos.

Jill Je hebt nog tijd genoeg om van de emoties te bekomen, papa!

EINDE VIJFDE BEDRIJF

ZESDE BEDRIJF

De lobbybar voor de klanten van het hotel. De 4 “leerlingen” (Ilse, Jill, Kim en Lieve) genieten van een soort afscheidsreceptie (chips, nootjes, ...drankjes) en Anne staat er gezellig bij. Jill en Kim dragen gewone kledij.

Anne   Waar jullie nu zo naar verlangd hebben! En het is nu al weer voorbij!

Jill   Dat is bij mij altijd zo geweest. Het weinige waar ik naar verlangde was te vlug voorbij of het viel tegen.

Anne   Ben je misschien een beetje ontgoocheld, Jill?

Jill   Neen, maar...

Anne   Ik heb je ouders gezien. Ze komen je speciaal afhalen...Keurige mensen!

Jill   Ze hebben centen genoeg en dan is keurig zijn geen probleem.

Anne   Maar dankzij die centen kon jij toch deze sessie volgen. Je hebt toch wat opgestoken, vermoed ik?

Jill   Héél veel. Maar dat kommetje water heb ik niet begrepen.

Anne   (lacht) Juist. Te veel vrouwen praten er maar op los. Niet erger dan mannen, maar met praten haal je niets uit. Je kunt je beter op de vlakte houden bij een gezelschap waarbij iedereen zo maar wat uit de nek kletst. Je moet tijdens een gesprek observeren en pas na ampel beraad interveniëren. Dat kommetje water is bedoeld dat je eerst je ogen zou nat maken en dan pas antwoorden. Die tussentijd gebruiken om na te denken. Dat kommetje is maar spreekwoordelijk, natuurlijk.

Jill   Een héérlijk idee.

Anne   Mag ik even jullie aandacht of moet ik wachten tot dat de chips op is?

(men lacht naar uiteindelijk kijkt men verlangend naar Anne.)

Anne   Zo. Met dit gesprekje ronden wij deze sessie af. Hebben jullie wat verruimde gedachten nu? (men knikt, lacht) Zo. Wat heb jij opgestoken, Ilse?

Ilse   Dat mannen proberen misbruik te maken van de goedheid van vrouwen.

Anne   Zo heb ik het wel niet omschreven. Mannen willen profiteren van vrouwen, maar je moet je niet laten doen. Hou ze op afstand tot dat het juiste moment gekomen is. Ja?

(Ils knikt)

Anne   En jij, Lieve?

Lieve   Dat een vrouw eigenlijk alleen kan leven, zonder man. Je moet alleen maar op je hoede zijn. Als mannen er in lukken je hoofd op hol te brengen, dan ben je natuurlijk verkocht. Een koud stortbad kan misschien helpen.

Anne   (lacht) En jij, Kim?

Kim   Mannen kunnen boeiend zijn. Als je ze kunt lijmen. De kunst is natuurlijk de baas spelen en ze laten geloven dat zij beslissen.

Anne   Jill?

Jill   (doet alsof ze haar vingers sopt in het kommetje met water, de vingers aan de ogen brengt en dan nog wat nadenkt, dan met zware stem) Ik moet geen man.

Anne   Zoals we geleerd hebben: er zijn drie soorten mannen. De sympathieke op het eerste zicht. De schuchtere en de schijnbare afwezige. De gevaarlijkste is natuurlijk die waarvan je niet weet hoe je die beet hebt. Laat mannen maar praten en onderbreek ze niet. Moedig ze aan om een lang verhaal te vertellen, ondertussen kun je nadenken. En seksualiteit moet een gunst blijven. Altijd. Zelfs na jaren huwelijk moet men er naar verlangen: het moet altijd een beloning zijn. Ik hoop dat jullie in jullie verder leven succes mogen hebben!

(applaus, handrukken en zoenen...Anne verlaat de plaats en de kinderen een voor een, Kim en Jill blijven het laatst.)

Kim   Hoe moet het nu verder?

Jill   Ik weet het niet.

Kim   Zou je graag mee naar Australië?

Jill   Nu ik je mama gezien heb...ja, maar...

Kim   Papa valt maar tegen. Zo zakelijk, zo stug. Alleen maar hoe hij tegenover ons probleem stond. Hij zou je een pak rammel geven zodat je de rest van je leven onvruchtbaar werd.

Jill   Ik heb er geen klagen van. Ik zie hem haast nooit. Als ik iets nodig heb dan praat ik met Anja of met iemand van het bureau. De laatste tijd, wanneer hij in Frankrijk is, stuurt hij een berichtje terug met de computer. "Goed voor uitvoering", staat er dan op.

Kim   We hebben het goed bedoeld. Onze bedoeling was...

Jill   Die twee terug samen brengen. Eindelijk eens een papa en een mama hebben.

Kim   En als ze eens ruzie maakten, dat was dan maar mooi meegenomen.

Jill   En nu?

Kim Ieder terug naar zijn stukje van de werelddol. Ik kan je zo nu en dan eens bellen.

Jill Ik droomde al van kangoeroes.

Kim Het is een boemerang geworden. Alle moeite te vergeefs. Maar toch geef ik nog niet op.

Jill (plots strijdvaardig) Ik ook niet.

Carine (op gevolgd door Herman. Zij zijn gewoon gekleed.) Hallo! (kijkt rond) Wij wilden eens rustig praten.

Jill Dat kan nog. Wij zullen punten geven.

Herman Begrijp je dan niet dat het ernstig is?

Jill Wat? Ernstig?

Herman Jullie toestand.

Kim En jullie toestand dan?

Jill Alles is het gevolg van jullie eigenzinnigheid. Onverantwoorde mensen die trouwen en de gevolgen niet willen dragen.

Herman Laat ons eerst over jullie probleem praten. Hoe is het gekomen en hoever staan we nu?

Kim (zet zich, weent) Het was op een avond en we hadden te veel gegeten en gedronken...we konden er niet aan doen. Het overviel ons. Het was emotioneel. We hebben de rest van de avond niets anders gedaan dan wenen. (Carine zet zich naast Kim en troost haar.)

Herman (tot Jill) En bij jou was het ook van hetzelfde laken een broek? Emotioneel? Jullie moesten jullie schamen.

Carine Herman! De kinderen krijgen schrik van jou.

Herman Maar we hebben een groot probleem!

Kim (voorzichtig) Misschien kan ik dat groot probleem kleiner maken. Het was alleen maar ... emotioneel. Wij dachten...wij moeten toch een reden hebben om die oudjes naar hier te lokken. Het moest iets ernstig zijn.

Herman (blij) Dan zijn jullie niet in verwachting? Maar dan zijn alle problemen opgelost?

Kim Ik belde Jill en...

Herman Dat is al een tijdje geleden.

Carine En van wie kreeg jij het telefoonnummer?

Kim Van James.

Herman Dat zal zijn beste dag niet zijn.

Carine Hij behoort tot mijn huishouding. Handen af!

Kim Begrijpen jullie niet wat het betekent? Geen papa hebben?

Jill Geen mama hebben?

Kim (en Jill) En niet weten dat je een zusje hebt? (wenen luid en houden niet op) Een lief zusje! (ze kijken naar elkaar) Neen! Een pestkop! (wenen verder)

Carine En hoe zit het nu? Zijn jullie in verwachting of niet! Zeg het gewoon! Ik zoek wel naar een oplossing.

Kim (en Jill snikken het uit) Blijde verwachting.

Herman Dus toch...

Kim (en Jill) Blijde verwachting dat jullie terug...een stel zouden zijn. (houden op met wenen, kijken naar Herman en Carine) Dat kon toen nog. Toen dachten wij nog dat alles kon.

Herman (kwaad) Jullie hebben dus gelogen. Ons slapeloze nachten bezorgd, gewoon voor de grap. (kijkt naar Jill en Kim) Dat zal jullie nog berouwen!

Jill Wij hebben het goed bedoeld. En even leek het echt ook zo dat wij een kind verwachtten. Emotionele situaties kunnen dat beïnvloeden, papa.

Kim Wij hebben alles goed bedoeld. Wat doe je al niet om twee oudjes terug bij elkaar te krijgen?

Carine En nu?

Kim Jullie passen niet bij elkaar. Vuur en water! Kop en kei. Twee kemphanen. (tot Jill) Kom, Jill: wij zijn weg. Frisse lucht.

Carine En ons gedacht telt niet mee?

Jill Dat gedacht kennen wij al, jaren! (beiden af)

Carine (na korte pauze) Dat heb je met kinderen! Ze spellen je de les.

Herman Ze willen zeggen dat ik fout ben.

Carine Dat is ook zo. Jij bent altijd een blaaskaak geweest. De burgemeester van een champagnedorpje. Champagne dat drink je uit en daar houdt alles mee op. Wat hou je over? Een lege fles! En dat ben jij!

Herman Wat? Ik een lege fles? En jij dan?

Carine Een volle fles! (kwaad af)

Anne (op, naar toog toe, bedient zich, kijkt naar Herman) Jij hebt iets met de champagnestreek, niet?

Herman Onder andere. Wij produceren champagne.

Anne Goede champagne?

Herman Er is alleen maar goede champagne, maar de mijne is de beste.

Anne En wegen die lege flessen ook zo zwaar?

Herman Wij praten alleen maar over volle flessen.

Anne (naar Herman toe) Stel dat ik ooit die streek wil bezoeken, waar moet ik dan zijn?

Herman In een hotel.

Anne (voelt iets voor Herman) Kun je mij een goed hotel aanbevelen?

Herman Een goed hotel? Ze zijn allemaal goed.

Anne Je zou me eens wat kunnen vertellen over hoe men champagne maakt. Het intrigeert me. Ik ga een wandeling maken. Kom je mee? Ik betaal je wel een drankje...onderweg!

Herman (twijfelt, maakt dan toch aanstalten om mee te gaan) En waarom ook niet? (samen af)

James (en Anja op, hebben al een gesprekje achter de rug, maar het vlot niet zo best. Naar de toog, James schenkt voor beiden in, ze drinken) Je zou dus mee willen, naar Australië?

Anja Misschien wel. Wat denk jij daarvan?

James Wegblijven! Veel te gevaarlijk. De kinderen oefenen daar op de straat met boemerangs en de kangoeroes lopen tussen de auto's tussen door. En de mannen laten de vrouwen niet gerust. Gevaarlijk.

Anja Jij zou mij toch wel kunnen beschermen?

James Veel te gevaarlijk. Als butler heb ik het bukken verleerd.

Anja Dan ... hou je niet van mij?

James Voor liefde en zo ben ik veel te oud.

Anja Je zou toch eens kunnen proberen?

James Met proberen kom je niet ver. En Australië is het andere eind van de wereld.

Anja (wanhopig, een beetje ongelukkig) Jij hebt mij gevraagd...

James En heb ik ja gezegd?

Anja Héél duidelijk.

James Dan is er duidelijk een groot probleem. Ik heb vrouw en kinderen.

Anja Kim zegt dat je vrouwenschuw bent. Ik wilde je daarvan afhelpen. Jij lijkt mij een goede man, een vader van mijn toekomstige kinderen.

James (drinkt, verslikt zich) Wat?

Anja Ik hou van jou, James!

James Ik ook. (bedenkt zich) Ik ...moet dat nu echt vandaag?

Anja Morgen vlieg je terug naar Australië en dan zie ik je nooit meer. Ik weet niet eens waar die villa van mevrouw Carine staat. En dan nog?

James (legt arm om Anja's schouder) Kom, laat ons er even over nadenken. Problemen zijn er om opgelost te worden. Het is heerlijk weer buiten. Kom! (beiden af)

Carine (op, gevolgd door Jill en Kim, ze hebben een goede wandeling achter de rug en zijn uitgelaten.) Jullie zijn twee deugnieten.

Kim We kunnen het niet van elkaar geleerd hebben. Het zal wel in onze genen gezeten hebben. Mama, hoe kon jij vroeger met zo een schapenkop trouwen? Jij moest toch een betere keuze kunnen maken.

Carine Trouwen doe je in je zotte jaren. Pas later besef je dat je een verkeerde keuze hebt gemaakt. En eigenlijk: Herman was toen een knappe man!

Kim (tot Jill) Hadden wij elkaar niet leren kennen, dan was er geen probleem geweest. Dan hadden we elkaar hier niet ontmoet en bleef iedereen in zijn eigen leefmilieu.

Jill (tot Kim) Jij bent met alles begonnen. (tot Carine) Ik wil met jou mee naar Australië!

Carine Dat kan zo maar niet.

Jill Als ik een verkeerd vliegtuig neem...

Herman (op, bezweet, zet zich) Ze is verliefd op mij.

Jill Wie, papa?

Herman Die docente van die cursus die jullie gevolgd hebben.

Jill En?

Herman Een leuke verschijning. Er valt over na te denken.

Kim Dan is alles toch opgelost? Jill gaat met ons mee naar Australië en jij bent terug vrij en kunt een nieuw leven beginnen. Misschien krijgt zelfs die freule die leert autorijden nog wel een kans.

Herman Een freule?

Jill Kom, papa! Je weet wel...

Herman Ja, nu weet ik waarover het gaat. Hoe komt het dat Kim dat weet?

Jill Wij hebben soms met elkaar gepraat. Ik ga mee naar Australië!

Herman Maar dat wil ik niet.

Carine Wat wil je dan wel, brombeertje?

Herman Ik wil met jullie...

Carine Dan zul je wel als aap in andere bomen moeten leren kruipen!

Herman Wat bedoel je?

Carine Ik was verliefd op een mooie jonge kerel en die bleek een soort wolf in schaapsvacht te zijn. De man die jij nu bent is alleen maar vacht. Een lege doos.

Herman Misschien wil ik wel met jullie...

Carine De vraag is natuurlijk of wij je wel willen. En het antwoord is neen! Een te complex figuurtje. Jij past niet bij ons. Bij onze levensstijl.

(Jill en Kim beamen dit en kijken naar Herman, die zich in alle bochten wringt)

Herman En toch wil ik...

(men lacht hem uit)

Carine (steekt hand uit) Je mag ons een goede reis toewensen. (Herman negeert die uitgestoken hand)

Kim Wij willen een andere man als papa! Een zachtaardige kerel, zoals James, bijvoorbeeld.

Carine Ja, en waarom ook niet? James, daar had ik nog niet aan gedacht!

Herman Begrijpen jullie dan niet dat ik het weer goed wil maken? Ik wil terug trouwen met mijn eigen vrouw!

Jill Maar zij wilt je niet, papa. James lijkt haar meer geschikt.

Herman Luister: ik doe jullie een fantastisch voorstel. Jullie mogen een rondreis maken doorheen Frankrijk, op mijn kosten. En nadien gaan we samen voor enkele dagen druiven plukken, in mijn wijngaard.

Kim En zo betalen wij onze fantastische rondrit.

Carine Ik voel wel iets voor je, Herman. Je karakter is zeker niet verbeterd, maar zo hier en daar zie ik een goede bedoeling opborrelen.

Anja (en James op, verliefd, tot Herman) Mijnheer Herman, James en ik, wij willen trouwen.

Kim En mama had net een oogje op James.

Anja Ook al? Ik geef hem niet af. Persoonlijk bezit.

Carine Voor hoelang? Hoelang zijn mannen persoonlijk bezit?

Jill Zouden jullie eerst niet een tijdje gaan samenwonen. Alles eens goed persoonlijk ervaren? Trouwen is een belangrijke beslissing. Maar jullie zijn verliefd...

James Zij is het licht van mijn ogen.

Jill Doe je ogen toe en je zult zien dat het donker is!

Carine Het is goed, James. Ik wens jullie alle succes toe! (zoent James en Anja)

Herman Ik nodig jullie uit in mijn wijngaard. Daar hoort champagne bij. (feliciteert beiden, ook Jill en Kim feliciteren hen)

Carine Voor Kim en Jill heb ik nog wat in petto! (naar Herman toe, fluistert wat in zijn oren, beiden lachen.) Jullie verdienen een straf. Omdat jullie gelogen hebben en ons veel leed berokkend hebben.

James Dankzij hun heb ik Anja leren kennen.

Carine Daar kun je later nog spijt van krijgen!

Herman (kijkt naar Jill en Kim) Voor jullie straf... (kijkt nu naar James en Anja) Jullie zijn ook niet vrij van zonden! Jullie kunnen ook wel een tijdje druiven plukken.

James Mijn rug...

Herman Je moet die streken van een goede butler toch afleren. Druivenplukken is een gezonde bezigheid, midden de natuur. Je onderste rugwervels zullen er wel bij varen. Een soepele rug is voor alles goed.

Jill (en Kim) We gaan met z'n allen druivenplukken.

Carine En wat met de liefde?

Herman Na het werk trouw ik met mijn eigen vrouw.

Jill Als **alle** druiven geplukt zijn!

Carine Als ik dan nog wel wil!

Herman Jij bent het licht uit mijn ogen. (snelt naar haar toe en zoent onstuimig.)

Carine Hoe ouder hoe zotter!

EINDE